

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 12 hal., pocztą i na prowincyi 14 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Podwale 1. 3. — Ekspedycja miejscowa i zamiejscowa ul. Czarnieckiego 12. Pojedyncze numery do nabycia w trafikach i biurach dzienników. — Listy należy frankować.

Reklamae otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 510.

Telefon Administracyi 637.

Prenumerata:

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	40 K	ówieróroczna	10 — K	rocznie	36 K	ówieróroczna	8 — K
półrocznie	20 K	miesięczna	3-60 K	półrocznie	18 K	miesięczna	3 — K

W Niemczech 4 K 10 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 5 K 50 h. miesięcznie.

„Przewodnik bankowy i literacki”. dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca ówieróroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 3 K — h., drudzy 1 K. „Przewodnik” prenumerowany osobno kosztuje 12 K.

Ceny ogłoszeń (anonsów) kupieckich, osób prywatnych i t. p.: Wiersz petitowy 7 łamowy lub jego miejsce 30 hal. tabelaryczny i liźbowy 40 hal.

Nadesłane po 1 kor., kronika 1-50 kor., za wiersz 4 łamowy lub jego miejsce miary petiowej. Ogłoszenia władz rządowych: autonomicznych po 30 hal., tabelaryczny i liźbowy po 40 hal. za wiersz petitowy 4 łamowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia liźbowe, tabelaryczne i statutowe Towarzystw assekuracyjnych ubezpieczeniowych i t. p. po 60 hal. za wiersz petitowy 4 łamowy lub jego miejsce.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracya „Gazety Lwowskiej” Lwów Podwale 1. 3, ogłoszenia kupieckie i osób prywatnych także biuro dzienników H. Buchstaba Lwów, ul. Karola Ludwika 1. 21.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać następujące Najwyższe pisma Odręczne:

Kochany Panie Kuzynie Arcyksiążę Eugeniuszu!

Udzielam Waszej Miłości zezwolenia na przyjęcie i noszenie nadanego Panu przez Jego Król. Mość Króla Ludwika III. Bawarskiego odznaki honorowej na pamiątkę złotych godów małżeńskich.

Baden, w dniu 20 kwietnia 1918.

Karol w. r.

Kochany Panie Kuzynie Arcyksiążę Franciszku Salvatorze!

Udzielam Waszej Miłości zezwolenia na przyjęcie i noszenie nadanego Panu królewsko-saskiego wojennego krzyża zasługi.

Baden, w dniu 23 kwietnia 1918.

Karol w. r.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 5 maja b. r. najmiłościwiej rozkazać, by Jego Ces. i Król. Wys. Najd. Arcyksiężu Reinrowi Karolowi, porucznikowi 108 pułku artylerii polnej za mężne zachowanie się wobec nieprzyjaciela wyrażono Najwyższe pochwalne uznanie przy równoczesnem nadaniu mieczów.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać następujące Najwyższe pismo Odręczne:

Kochany baronie Burián!

Zakończenie rokowań pokojowych z Rumunią następuje Mi pożądaną sposobność wyrażenia Panu za Pańską znakomitą na różnych stanowiskach zawsze równie wypróbowaną służbę, ponownie Mego najgorętszego podziękowania.

W uznaniu Pańskich wybitnych zasług postanawiam Mojem pismem Odręcznem wy-

stosowaniem do węgierskiego Ministra u Mego Dworu nadać Panu z dniem dzisiejszym godność węgierskiego hrabiego z uwolnieniem od taksy.

Baden, w dniu 9 maja 1918.

Karol w. r.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać następujące Najwyższe pisma Odręczne:

Kochany dr. Seidler!

Postanowiłem ufundować medal za zasługi cywilne i równocześnie przesyłać Panu celem dalszego zarządzenia w odpisie pismo Odręczne jakie w tej sprawie wystosowuję do Ministra Mego Domu i spraw zagranicznych.

Baden, w dniu 30 kwietnia 1918.

Karol w. r.

Seidler w. r.

Kochany baronie Burián!

Ażeby tym funkcyonaryszom cywilnym i innym osobom cywilnym, którym oznajmiono Moje uznanie lub zadowolenie, nadać widomy znak tego, postanawiam ufundować medal za zasługi cywilne. Ustawa tego medalu jest załączona. Masz Pan spowodować dalsze kroki w tej sprawie.

Baden, w dniu 30 kwietnia 1918.

Karol w. r.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej nadać wojskowy krzyż zasługi trzeciej klasy z dekoracją wojenną i mieczami, w uznaniu mężnego zachowania się wobec nieprzyjaciela rezerwowym porucznikom Bogdanowi Żuławskiemu z 30 pułku piechoty i Bronisławowi Rapaportowi z 5 pułku artylerii polnej, oraz rezerwowemu podporucznikowi Jarosławowi Kurylukowi z byłego 3 pułku artylerii fortecznej.

P. Minister skarbu zamianował w etacie c. k. galic. Prokuratorzy skarbu, koncyplenta Prokuratorzy skarbu dr. Feliksa Flechnera, koncyplista Prokuratorzy Skarbu

Wiceprezydent galic. dyrekcji poczt i telegrafów przeniósł starszych zarządców pocztowych Antoniego Ratajskiego z Husiatyna do Buczacza, zaś Maksymiliana Dyduzińskiego z Brodów do Stryja, porucząc im kierownictwo tamtejszych urzędów pocztowych.

Wiceprezydent galic. dyrekcji poczt i telegrafów przeniósł pocztmistrza Tomasza Piotrowskiego ze Lwowa do Wasylkowiec a pocztmistrzynię Eugenię Misiewicz z Wasylkowiec do Olpin.

Krajowa dyrekcja skarbu zamianowała asystentów podatkowych: Jana Pallaskę, Maryana Filipkę, Samuela Dornfesta, Karola Zamorskiego, Zygmunta Pierackiego, Leona Tchórzelskiego, Władysława Wójcika, Walentego Zguda i Adolfa Antoniewicza, oficyalami podatkowymi w X. klasie rangi.

Wykaz

panujących w Galicyi epizodów za czas od 3 do 10 maja 1918 — zamieszczony jest w „Dzienniku urzędowym” dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 13 maja 1918.

Najj. Pan w niemieckiej wielkiej kwaterze głównej.

Z Wiednia telegrafują: Najj. Pan udał się 10 b. m. wieczorem do niemieckiej wielkiej kwatery głównej.

W świąt Monarchy znajdują się między innymi: pierwszy Ochmistrz hr. Hunyady, P. Minister spraw zagranicznych hr. Burián i szef sztabu generalnego bar. Arz.

Równocześnie wyjechał z Berlina ambasador austro-węgierski ks. Hohenlohe do

wielkiej kwatery głównej, aby uczestniczyć w spotkaniu się Najj. Pana z Cesarzem Wilhelmem. Także Kanclerz Rzeszy hr. Hertling i sekretarz stanu dr. Kühlmann będą obecni przy tem i zetkną się tam z hr. Buriánem.

Wewnętrzne sprawy Monarchii.

Ze względu na dyskusję w prasie niemieckiej, co do tego, że rzekomo z Koła Polskiego wysłała inicjatywa utworzenia większości parlamentarnej i opartej na niej Rządu, *Polnische Nachrichten* stwierdzają, że Koło Polskie wniosło p. Löwensteina, jako na razie nieaktualny, odczytło.

W obecności licznych zaproszonych gości otwarto w Grazu I. Wystawę grobów wojennych, pozostającą pod protektoratem Najj. Pana.

Otwarcia dopełnił P. Minister Twardowski. Obecne były deputacje inspekcji grobów wojennych ze Lwowa i Lublina. Dr. Twardowski w przemówieniu podkreślił myśl podniesienia uczczenia pamięci poległych, wspominając o samorządnym postanowieniu Monarchii, który stanął na czele komitetu. P. Minister wzywał do serdecznego poparcia wszczętej akcji.

Po przemówieniach komendanta wojskowego z Grazu, przedstawiciela Ministerstwa wojny i Namiestnika Styrii, P. Minister Twardowski ogłosił, że Wystawa jest otwarta i wzywał obecnych do wzniesienia okrzyku na cześć Najj. Pana.

Sytuacja wojenna.

Już zaznaczaliśmy kilkakrotnie, że Niemcom nie spieszy z dobywaniem twierdzy Ypres siłą mocą. Gdyby nawet nie kapitulowała bez wystrachu, to w każdym razie siła odporna załogi słabnie na tem wyczekiwaniu w niepewności, a coraz nowe sukcesy przeciwnika pod bokiem twierdzy, same przez się podkopują jej posady.

Świeżo, d. 8 b. m., silniejsze znowu poruszenie zawrzało w owym obrębie. Walczono na południowy-zachód od Voormerzele, mniej więcej zatem pod Grooten Vierstraat, na północ od wsi i góry Kemmel, pomiędzy

Dr. Adam Fischer.

Platoński Fajdros.

(W przekładzie Władysława Witwickiego).

Platon należy do tych autorów, których popularności nawet szkoła nie zdołała zaszkodzić. Nie jest to bynajmniej paradoks. Szkoła bowiem, szczególnie ta w dawnym utrzymywane typie, staje się dla wielu autorów klasycznych nie tyle areną popisu, ile raczej grobem. Las formułek gramatycznych i długich zastępów słów „nieregularnych” przesłania wiecznie nieśmiertelne piękno świata klasycznego. Platon uniknął losu swych innych rodaków, może dla tego, że go się zbyt wiele nie czyta. Obok tego, ze względu na wszechstronność swych dyalogów. Nie straciły one do dziś jeszcze ani pełnej, żywej aktualności, ani istotnej wartości dla każdego, czy to polityka, czy myśliciela, czy poety, czy teoretyka sztuki.

Abym jednak Platona zrozumieć, a przez

to go ukochać, musi się go czytać w oryginale. Najwierniejszy przekład filologiczny nie odda właściwego ma tempa dialogu. Chyba, żeby przekładu dokonał nie tylko dobry filolog, czy zawodowy znawca filozofii greckiej, ale jednostka istotnie wrażliwa na piękno i zdolna do odczucia Platona-poety obok Platona-filozofa. Władysław Witwicki już przy sposobności „Uczty” Platona dał dowód, że warunki wszelkie w tym właśnie typie zupełnie posiada. I jego to było zasługą, że już wtedy potrafił udowodnić, jak traktat filozoficzny przez odpowiedni przekład i właściwe objaśnienia można uczynić książką dostępną dla ogółu kulturalnego i wchodzącą jak najściślej do inwentarza zasadniczych podstaw współczesnego wykształcenia. Obecnie zaś przełożył nam „Fajdrosa”, wydane przez zaiegliwą „Książnicę polską” (Lwów 1918).

Fajdrosa poznaliśmy już w „Uczcie” platońskiej. Wielbi tam Erosa jako pierwszy z brzegu mowca. Obecnie poznajemy go jako zapalonego ucznia Lizyasa, doskonale obeznanego ze wszystkimi możliwymi sztuczkami oratorskimi; pracuje nad siłą, a mianowicie nie ma zadowolenia wewnętrznego. Sam na sam, robiąc rachunek sumienia, czuje beznadziejną pustkę w głowie i duszy.

Więc też z chęcią słucha Sokratesa, który o wszystkim mówi tak jasno i rozsądnie. Cudna wiosna grecka, słońce przygrzewa. Fajdros wyszedł właśnie z domu starego pijaczyny Morychosa, gdzie Lizyasz gościł w mieszkaniu znanego więcej z olbrzymiej brody, niż z przemówień publicznych demagoga Epikratesa. Pod pachą niesie i teraz rękopis Lizyaszowego wypracowania wzorowego. A wywody arcymistrza krętaćkich popisów oratorskich odnoszą się tym razem do tematu bardzo ciekawego, a mianowicie wyboru w miłości: rozumowanie zaś również charakterystyczne.

„Jeżeli chcesz, żeby o ciebie dbano, jeżeli cenisz swe uczucie, jeżeli ci zależy na trwałości stosunku i pewności, na opinii, na spokojnej starości, na spokoju w domu, na rozumie wybranego i na swobodzie osobistej, wybieraj raczej takiego, co cię nie kocha, niż zakochanego, bo zakochany otrzeźwieje, poleci, jest niepewny, zmienny, głupi, zaślepiony, naraża opinię i spokój, zabiera swobodę osobistą i więcej kosztuje, niż wart.”

Cóż dziwnego, że na temat tak pętny rozwija się bardzo ożywiona rozmowa między Sokratesem a Fajdrossem, a właściwie

monolog starego mistrza, gdyż młody adept sztuki oratorskiej wszystkiemu przytakuje.

A w tych wywodach ujawni się nam całe podwójne oblicze platońskie, z jednej strony wzloty wyższy, a równocześnie krytycyzm znaczny w ujmowaniu przedmiotów poznania.

Prawo konieczności mówi: „jeśli która dusza za bogiem w ślad idąc, zobaczy coś ze świata prawdy, nie się jej stać nie może aż do następnego obiegu i jeśli to zawsze potrafiła, nigdy żadnej szkody nie poniesie”. Byle tylko nie uleżał słabemu rozsądkowi, bo wtedy człowiek staje się niewolnikiem namiętności i duchowo lot swój zniża. Ale szlachetna namiętność, gdy człowiek „piękność ziemską zobaczy, przypomina sobie piękność prawdziwą i oto skrzydła mu odrastają: on je usiłuje rozpiąć i chciałby wlecieć a nie może; tedy jak ptak w górę tylko patrzy, a że nie dba o to, co na dole, przeto go ludzie biorą za szaleńca”. Potem mistrzowsko przeprowadza Platon analizę procesu kochania w duszy lepszej.

(Dokończenie nastąpi).

potokami Kemmel i Haeninghe. Jest to pagórkowaty teren o lekko falistej powierzchni, dającej korzystne warunki obronne. Nie zdziwiła ona jednak naporu. Nieprzyjaciel, mimo, że walczył z wielką zaciętością, musiał ustąpić. W ręku zwycięscy pozostało 675 jeńców, jedno działo, kilka karabinów maszynowych. Krwawe ofiary po stronie nieprzyjaciela były bardzo znaczne.

Zaledwie Niemcy usadowili się na nowych stanowiskach, artyleria nieprzyjacielska wzięła ich pod swój piekielny ogień. Uszykowawszy rozbite swe szeregi i zasilwszy je świeżymi rezerwami, nieprzyjaciel wyłazł, jak mrowie, i dwukrotnie poszedł w szturmie do kontrataku. Nie wszakże nie uzyskał. Straconej pozycji już nie odbił. Tylko znówu krwią zboczył obficie pole walki. Walka doszła była aż do starcia z bliska, pierś o pierś — Niemcy pozostali zwycięzcami.

Tegoż dnia nieprzyjaciel, po wydatnem przygotowaniu artyleryjskiem, zorganizował i poprowadził silne zastępy w okolicy góry Kemmel. Niemcy nie dopuścili do rozwinięcia się ataku, uczyniwszy dywersję przez flankowe zajęcie po obu stronach drogi Renninghelst-Kemmel. Siły nieprzyjacielskie częściowo skrwawiły się w ogniu artylerii niemieckiej, częściowo zaś starte zostały w walce z bliska. Stwierdzono przytem przez zwycięzców — w wale pokażnej liczbie — że Francuzi wprowadzili dwie nowe dywizje. Coraz większymi ofiarami zmuszeni są oni ratować alianów, osłabiając nieustannie własne swe rezerwy.

Zapisano także w wojennej kronice dnia tego ożywienie czynności działowej nad potokiem Luce i zachodnim brzegiem Ayre'y. Gwałtowny atak nieprzyjacielski na drodze Bray-Corbie, na wschód od Amiens. Tu australskie pułki wykonały atak. Wykonały go z brawurą, lecz bez powodzenia.

W ciągu dni następnych sytuacja alianów w zachodniej wale się nie poprawiła. Okazują oni wielką ruchliwość, jakby zmyśli chcieli przeciwnika tym sposobem co do istotnego stanu rzeczy, pokryć swą słabość i rosnące wyczerpanie.

Niemcy przeważnie poprzestają na odpięciu ataków, a defenzywie tej stale towarzyszy sukces. Dozwala ona Niemcom skupiać siły i przygotowywać je do oczekiwanego przez nieprzyjaciół z lękiem i trwogą nowego ataku, o którym przypuszczać wypada, że spowodzi rozstrzygnięcie.

Podane poniżej biuletyny uzupełniają obraz obecnej sytuacji.

Austro-węgierski biuletyn wojenny.

Wiedeń, 11 maja. Urzędowo ogłaszają dnia 11 maja:

(Z włoskiego teatru wojny).

Na froncie włoskim wczoraj znowu obopólna czynność wywiadowcza i lotnicza była nader ożywiona.

Szef sztabu generalnego.

Niemiecki biuletyn wojenny.

Berlin, 11 maja. Biuro Wolffa ogłasza: Wielka kwatera główna dnia 11 maja:

(Z zachodniego teatru wojny).

W obszarze góry Kemmel chwilowa czynność działowa była znaczna. Wykonaliśmy z powodzeniem pomniejsze wycieczki. Pod Loker i na północ od Kemmel odparto częściowy atak Francuzów. Na polu bitwy nad Sommą w wielu miejscach rozwinęła się zacięta walka piechoty. Pułki angielskie po kilkogodinnym ogniu ruszyły do ataku na nasze linie w lesie Aveny, ale bezskutecznie. Fale atakujące doznały nader ciężkich strat od naszego ognia.

Podobnie nie powiódł się nocny atak nieprzyjacielski na Hangard. Na zachodnim brzegu Ayre Francuzi usadowili się w parku w Grivesnes; poza tem i w tem miejscu atak ich krwawo złamano.

Walki wywiadowcze nad kanałem Oise-Aisne, w Szampanii i na północny wschód od Pont à Mousson.

W lesie Apremont odparto natarcie batalionu francuskiego, wzmoczonego przez pionierów i miotaczy płomieni. Silnymi pociskami minowymi przyprawiliśmy Amerykanów o ciężkie straty na południowy zachód od Apremont i na północ od Parroy.

(Z macedońskiego teatru wojny).

Na północny zachód od Makowa niemieckie oddziały atakujące wtargnęły do rowów francuskich i wzięły jeńców.

Pierwszy generalny kwatermistrz Ludendorff.

Austro-węgierski biuletyn wojenny.

Wiedeń, 12 maja. Urzędowo ogłaszają dnia 12 maja:

W obszarze Pasubio zaatakował nieprzyjacieli przedwczoraj nasze oddziały ubezpieczające, przyczem udało mu się wdrzeć się w nasze przednie stanowiska na Corno. Nasz wczoraj wykonany kontratak z powrotem wyrzucił Włochów. Na innych odcinkach frontu górskiego zostały odparte włoskie oddziały wywiadowcze.

Lotnik porucznik Linke-Cramford zestrzelił 11 b. m. dwa angielskie samoloty, a tem samem osiągnął swe 22 i 23 zwycięstwo w powietrzu.

W Albanii miejscami żywa działalność bojowa.

Szef sztabu generalnego.

Niemiecki biuletyn wojenny.

Berlin, 12 maja. Biuro Wolffa ogłasza: Wielka kwatera główna dnia 12 maja.

(Z zachodniego teatru wojny).

Na frontach walki działalność bojowa ograniczała się do walk miejscowych. Na północ od Kemmel i na południowym brzegu Lys zaatakował nieprzyjacieli po gwałtownem

przygotowaniu artylerii, na wielu miejscach posunął się w silnych wywiadach, na północ od Kemmel w walce z bliska sprowadziliśmy atak nieprzyjacielski do załamania się w naszych liniach, na innych miejscach załamały się wojska atakujące nieprzyjaciela już w naszym ogniu. Na zachodnim brzegu Ayre rozwinęły się z naszego ataku na południowy zachód od Saily gwałtowne walki, w których wzięliśmy więcej niż 30 jeńców. Między Ayre a Oisą częste walki wywiadowcze. Na reszcie frontu nie ważnego.

W walce powietrznej zestrzelono w ostatnich 2 dniach 19 nieprzyjacielskich samolotów, z tego 12 zestrzelił oddział, prowadzony dotąd przez rotmistrza Riechthofena. Porucznik Loenhard odniósł swoje 20 i 21 zwycięstwo w powietrzu.

Pierwszy generalny kwatermistrz: Ludendorff.

WOJNA.

Dodatkowy układ z Rumunią.

Ogłoszony w sobotę austro-węg.-rumuński prawnopolityczny układ dodatkowy zawiera 19 artykułów, które brzmią:

Art. 1. zobowiązuje obie strony, aby najpóźniej w rok po ratyfikacji układu dodatkowego rozpoczęły rokowania o dopuszczenie konsułów.

Art. 2. Każda strona naprawia szkody, wyrządzone w obszarze podczas wojny, przez jej organa lub mieszkańców nieprawidłowościami konsułów lub budynkom konsularnym i inwentarzem.

Art. 3. Rumunia zrzeka się zwrotu szkód na jej obszarze powstałych wskutek zarządu wojskowego austro-węg. Włączone są w to rekwizyty i konstrybucje.

Art. 4. Równocześnie z ratyfikacją przywraca się umowy i układy, jakie przed wojną istniały między obu państwami.

Art. 5. mówi o jak najprędzych rokowaniach w sprawie prawnej ochrony przemysłu.

Art. 6. Przywrócenie praw przyw.

Art. 7. Wynagrodzenie szkód, poniesionych przez obywateli przez odebranie ochrony przemysłu.

Art. 8. Wymiana jeńców.

Art. 9. Odesłanie osób internowanych i zasłanych.

Art. 10. Ochrona grobów.

Art. 11. Wolność od kary za czyny popełnione podczas internowania lub zasłania.

Art. 12. tyczy się statków i innych środków przewozu, które dostały się w ręce strony drugiej.

Art. 13. Zwrot przez Rumunię skarbowych kościelnych, starych monet i wogóle zabytków sztuki.

Art. 14. Uznanie przez państwo rumuńskie ordynaryatów w Bukareszcie i Jassach, dla gmin kościelnych austr. i węg. oraz szkół.

Art. 15. Zakaz wzajemnej agitacji i propagandy przeciw całości obszaru, bezpieczeństwa i ładowi społecznemu.

Art. 16. Podania o obywatelstwo.

Art. 17. Umowy co do lasów.

Art. 18. Wypłaty Rumunii na rzecz Austro-Węgier.

Art. 19. Dokumenty ratyfikacyjne tego układu dodatkowego mają być jak najrychlej wymienione w Wiedniu.

Sukcesy łodzi podwodnych.

Z Berlina telegrafują urzędowo: Na morzu Śródziemnym zatopiono 6 parowców i 2 żaglowce łącznej pojemności przeszło 25.000 tonn, w tem angielski parowiec przewozowy 5634 tonu, jak się zdaje, naładowany amunicją. Zaraz po ugodzeniu torpedy parowiec ten wśród ogromnych huków zatonął.

W obszarze zamkniętym naokoło Anglii zatopiono 16.500 tonn.

Biuro Wolffa dodaje: Dowóz drzewa do Anglii wskutek nieograniczonej działalności łodzi podwodnych został ogromnie uszczuplony.

Capelle o działalności łodzi podwodnych.

W parlamencie Rzeszy odbyło się drugie czytanie etatu marynarki: Sekretarz urzędu Rzeszy do spraw marynarki admirał Capelle wskazał, że Niemcy mają wszelki powód do otuchy i mogą z ufnością patrzeć na powodzenia łodzi podwodnych, które wespół z wojskiem celu dopną. W przeciwstawieniu do sprawozdań angielskich, Capelle zaznaczył, że ostatni atak Anglików na Ostendę zupełnie chybił.

Niemcy uznają niezawisłość Litwy.

Prezydium Rady krajowej litewskiej otrzymało 4 b. m. dokument, podpisany przez Cesarza Wilhelma o uznaniu niezawisłości państwa litewskiego przez Rzeszę niemiecką.

Wręczył go urzędowo szef administracji wojskowej Litwy.

Treść dokumentu jest równobrzmiąca z odpowiedzią daną przez Kanclerza delegacji litewskiej w Berlinie d. 23 marca.

Mowa Curzona.

W mowie wygłoszonej w Londynie lord Curzon oświadczył, że chwili krytycznej nie było w przeszłości, ani nie będzie w przyszłości, lecz jest ona teraz. Niemcy i Austro-Węgry ośmielają się mieć nadzieję, że bliski jest koniec wojny, poczem nastąpi pokój niemiecki. Wróg chce teraz wymierzyć cios stanowczy, zanim jeszcze nadejdzie pomoc amerykańska.

Być może, że żołnierz angielski poświęci jeszcze więcej ziemi, ale momentem dającym otuchy koalicji są jednolite dowództwo i nieprzebrany materiał ludzki, jakiego używa Ameryka, tudzież świadomość narodu

36)

CHARLES MÉRONVEL.

HRABINA HELENA.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

Sprawa d'Orgères.

XV.

(Ciąg dalszy).

Był to mroźny i suchy dzień zimowy. Mróz chwycił w nocy. Szron zwisał z dążeń drzew. Ziemia, pomieszana z trawą, miała barwę rudą, spaloną. Dwóch parobków folwarecznych snuło się po obszernej budynkach, tak ożywionych temu kilka miesięcy. Marcellles miało ponury i smutny pozór ziemi, po której śmierć przeszła.

Hrabina wróciła do siebie z sercem ściśnionem, z pragnieniem opuszczenia co prędzej tego domu w nieładzie i rozpoczęcia nowej egzystencji.

Powóz notariusza czekał.

W południe, powóz zatrzymał się w Mayenne przed domem okazałym, jednym z owych prowincjonalnych pałaców, gdzie trawa rośnie pomiędzy brukiem dziedzińca a mury zielenią, pokryte pleśnią.

Pani de Marcellles wysiadła i weszła do dużej sali, wykładanej drzewem, gdzie dependencje pisali przy stołach, założonych papierami.

Notaryusz, mężczyzna o surowem a zarazem życzliwym obliczu, ukazał się na progu sąsiedniego gabinetu i zaprosił ją, mówiąc:

— Proszę wejść, pani hrabino.

Skoro drzwi się za nimi zamknęły:

— Zechce pani podpisać te papiery — rzekł — Nie wiele to warte, co robimy, ale później to uregulujemy.

Następnie, wyjaśnił jej w kilku słowach swoje zamiary:

Pragnąłby zobaczyć się z wice hrabią Cezarem, zrobić mu kilka uwag. Przytem, pozwolę bratu, pisarzowi, użyć generalnego pełnomocnictwa, jak będzie uważał za stosowne. Zastanowi się, co przezorność wskazuje mu zrobić ze spadkiem po pani de Marcellles. Zawsze będzie czas wyrzec się go, skoro wicehrabia wyrazi swoją wolę inaczej, niż w chwili pierwszej rozpaczy. Opinia publiczna, złaamucona niefortunnnymi okolicznościami, wróci, miał nadzieję, do uznania niewinnie skazanego.

— Tymczasem — kończył — pozwolę mi pani oddać sobie drobną przysługę. Nie życzę sobie, aby hrabina de Marcellles opuściła swoje okolice bez pieniędzy. Oto jest dziesięć tysięcy franków; skoro się wyzerpię, proszę o nas pamiętać. Oba z moim bratem jesteśmy pani zupełnie oddani. Jeżeli pani potrzebuje jakiejś rady, lub kilku banknotów, proszę o nas nie zapominać. Odbierzemy je sobie przy likwidacji interesów pani i wicehrabiego. Ale może powinna pani zostać w tych okolicach. Życie tutaj byłoby tańsze.

— Nie. Chcę być w Paryżu, starać się, aby mi pozwolono połączyć się z Janem! Udzielają przecież innym tej łaski.

Notaryusz potrząsnął głową.

On także wątpił.

Tak samo, jak brat, podejrzewał jakąś tajemnicę i domyślał się, z surowości, jaką otaczano skazańca, z nieugiętości, z jaką starano się odsunąć hrabinę od niego, że potężna jakaś siła działała przeciw nim i że roz-

łączając ich, dawała do myślenia o jakiejś tajemnicy, w której miłość musiała grać rolę

Lecz wszystko to były tylko domysły.

Pan Besnou sądził, że najrozsądniej jest czekać, co przyszłość przyniesie.

— Niechajże więc pani jedzie — rzekł — i życzę powodzenia!

Hrabina powozem dojechała do Laval z córeczką i Zuzanną, a o jedenastej wieczorem wsiadała do paryskiego pociągu, aby się zgubić w tem mieście w tłumie wydziedziczonych, zmuszonych do walki z życiem.

Ostatnie węzły pomiędzy przeszłością i przyszłością były zerwane.

Tegosamego dnia, o tej samej godzinie, „Atropos“ wypływając z Charente, przy odgłosie armatniego strzału z fortu Bayard, zakrecając wokół skały Antioche, dostał się na wody Atlantyku, zabierając w ładunku skazańców hrabiego Jana de Marcellles i Tomasza Vardon, dwie ofiary nienawiści i miłości barona Maksyma Raynaud.

Dzieło niekzennego człowieka było dokonane.

XVI.

Pałac barona Raynaud jest jednym z tych, które wychodzą z jednej strony na przedmieście Saint-Honoré, a z drugiej na avenue Gabriel, gdzie znajdują się prawdziwe parki, zasadzone najpiękniejszymi drzewami z całego Paryża.

Tych uprzywilejowanych pałaców jest nie wiele, dziewięć lub dziesięć najwięcej.

Pałac barona Maksyma Raynaud znajduje się prawie w samym środku.

Jest to jeden z gmachów, na które mogą sobie pozwolić jedynie ludzie, posiadający kilka milionów.

Kamienie bez skazy, żelazne balkony na wagę złota, architektura okazała o suro-

wych zarysach, monumentalne kraty żelazne, wszystko to się tam znajdowało.

Dom barona Maksyma jest prześlicznym i wspaniałym pałacem.

Gabinet pana domu mieści się w parterze, po za szeregiem salonów, przez które cały Paryż arystokratyczny i finansowy prze-deflował.

Jest to wysoki pokój ozdobiony delikatnymi boazeriami, na których rozciągnięto jedwab zielony, barwy wody morskiej, zasiany jasnymi kwiatami.

Meble są w najczystszy styl z epoki Ludwika XVI.

Każdy stół, każdy fotel, jest prawdziwym wzorem w swoim rodzaju.

Był koniec lutego.

Około dziesiątej rano, baron siedział w tym gabinecie, przed wspaniałym biurkiem z drzewnej mozaiki, ozdobionem przepysznyymi bronzami, dzieło Gauthiera.

Wielki ogień palił się na ogromnym kominku z czerwonego marmuru, udzielając miłego i dobroczynnego ciepła najdalszym nawet zakątkom pokoju.

Blade słońce wchodziło przez okna, okryte firankami z gipiury, po za którymi widać było zarysy drzew w parku i białe marmurowe posągów.

Baron Maksym wyglądał zafrasowany. Czarne jego brwi marszczyły się nad zrenicami o spojrzaniu zimnego jak stal.

Obrócił się na szerokim fotelu, oparł się wygodnie, wyciągnął nogi na dywan przed ciepłym i jasnym ogniskiem i błędził oczami po suficie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

angielskiego, że idzie teraz o zwycięstwo albo klęskę.

Portugalczyki na zachodnim froncie.

Wedle doniesienia dzienników, kierownictwo wojsk portugalskich we Francji zwróciło się do rządu w Lizbonie w sprawie reorganizacji korpusu ekspedycyjnego we Francji.

Bogate łupy.

Niemcy zastali w Sebastopolu, po zajęciu miasta 6 milionów pudów węgla kamiennego, przez co żegluga na morzu Czarnym zostanie umożliwiona. Ponadto zastali Niemcy w porcie dreadnought „Imperatrice Maria”, 6 okrętów wielkich i 12 okrętów mniejszych.

Uspokojenie w Odessie.

Wedle doniesienia komendy gubernialnej, w rejonie tamtejszym anarchia ustała zupełnie w ostatnim miesiącu.

Powszechna amnestya w Rosyi.

Wskutek ogłoszonej dnia 1 maja powszechnej amnestyi, została wypuszczona z więzienia wielka liczba przestępców politycznych i kryminalnych. Wypuszczono z więzienia wielu byłych ministrów z czasów rządów Romanowów i Kereńskiego. W liczbie wypuszczonych z więzienia znajdują się między innymi były minister wojny Suchomlinow, Puryżkiewicz i t. d. Z więzienia Kresty wypuszczono około dwieście osób, przebywających tam dotąd za przewinienia polityczne.

Program rządu ukraińskiego.

Tymczasowy prezydent ministrów Litzohub w rozmowie z współpracownikiem dziennika *Golos* powiedział między innymi: Głównym programem rządu jest przywrócenie prawa własności prywatnej, oraz zaprowadzenie spokoju i porządku w państwie. Rząd uważa się za prowizoryczny i dlatego po przeprowadzeniu wyborów odda losy państwa w ręce wybranych przedstawicieli narodu. Ukraina pozostanie państwem samodzielnym, językiem państwowym pozostaje język ukraiński.

Na zapytanie, jaki jest stosunek Ukrainy do Rosyi, odpowiedział minister: Z Rosyą jesteśmy w stanie wojennym. Rząd poprzedni wysłał pośredników pokojowych do Kowla. Tymczasem do Kijowa przybyli rosyjscy delegaci pokojowi, z którymi toczą się obecnie rokowania pokojowe. Ministerstwa mniejszości narodowych zostaną zniesione. Obecnie odbywają się narady nad prawem wyborczym. Autonomia miejscowa i prowincjonalna zostanie zreformowana, milicya zreorganizowana. Na prowincji panuje z matymi wyjątkami spokój. W razie powtórzenia się wypadków zakłócenia spokoju, władze miejscowe mają upoważnienie do użycia wojska. Naszem najważniejszym zadaniem — powiedział minister — jest obecnie opracowanie ustawy wyborczej.

Nowy prezydent republiki portugalskiej.

Wedle wiadomości nadeszłych z Lizbony, Tidonio-Paes został wczoraj proklamowany prezydentem republiki. Ceremonia odbyła się bez wypadku. Wybór Korteżów oznacza zwycięstwo elementu konserwatywnego, głównie monarchistów, nad radykałami i republikanami. Narodowa partya republikańska, rekrutująca się głównie z konserwatystów, stoi pod wpływem prezydenta Tidonio-Paes i ma większość w obu Izbach.

Protest socjalistów belgijskich.

Humanité ogłasza odezwę socjalistów belgijskich, zamieszczając we Francji, zawierającą protest przeciw temu, by wojna ku obronie prowadzona, miała się przemienić w wojnę zabojczą.

Odezwa żąda dalej większej kontroli parlamentu nad rządem, godzi się na program prezydenta Wilsona i domaga się zwołania powszechnego kongresu międzynarodowego socjalistów, celem przygotowania pokoju.

Socjaliści w Sejmie fińskim.

Berlingske Tidende donosi z Helsinków, że Sejm fiński zbierze się prawdopodobnie w dniu 15 maja. Z dawnych 70 posłów socjalistycznych zostało tylko 15, inni zostali uwięzieni, albo też uciekli. Kilku przewodców znajduje się w Petersburgu.

O wojska amerykańskie.

Amerykański sekretarz wojny Baker oznajmił, że zapowiedź jego, iż w pierwszej połowie roku 1918 pół miliona ludzi wysłał do Francji, ziszcza się już z nadwyżką.

Z Sejmu węgierskiego.

Na sobotnim posiedzeniu Sejmu odczytano reskrypt Najj. Pana o ponownym mianowaniu dr. Wekerlego i o nominacji nowych ministrów.

Dr. Wekerle wygłosił krótką mowę. Rzekł, że rząd niezmienne trwał przy programie, ogłoszonym dnia 31 stycznia, pragnie uzupełnić budowę państwa węgierskiego, żąda niezmiennej organizacji samodzielnej armii węgierskiej, co ma być urzeczywistnione po skończeniu wojny. Reforma wyborcza ma być uskuteczniiona w duchu porozumienia. Na zasadzie wyników rokowań dotychczasowych, minister jest przekonany, że powiedzie się cel ten osiągnąć bez użycia pełnomocnictw od Monarchii co do rozwiązania Sejmu.

Hr. Tisza witał z radością nowy gabinet, widząc w nim rękojmię zgodnego załatwienia reformy prawa wyborczego.

Hr. Michał Karolyi zapowiedział energiczne zwalczanie gabinetu dr. Wekerlego, który zaprzepaścił istotę pierwotnego przedłożenia o reforme wyborczej.

Hr. Wojciech Apponyi również wytknął, że gabinet zboczył od linii pierwotnej, odmówił rządowi poparcia.

Obrazy nad tem przerwano, a Izba przystąpiła do rozprawy nad nagłaciami interpelacjami.

P. Urmanczy w nagłej interpelacji zalił się, na urzędnika niemieckiego *Biura wywiadowczego* w Peszcie, maj. Konstans.

Dr. Wekerle oświadczył, że nie wie o tem, co zawiera interpelacya.

Odpowiedź tę przyjęto znaczną większością do wiadomości.

Z Warszawy.

(W sprawie oddania Administracji w ręce polskie. — Polskie sądy wojskowe. — Bolszewicy podpalacze. — Przeciw paskarzom).

Biuro Wolffa donosi z Warszawy: W ostatnich dniach odbyły się tu narady w sprawie oddania Administracji w ręce władz polskich. W naradach brali udział z ramienia władz okupacyjnych szef oddziału zarządu cywilnego, członkowie komisaryatu niemieckiego przy Rządzie królewskim polskim, tudzież zastępca austro-węgierskiego Ministerstwa spraw zagranicznych. Ze strony polskiej brał udział przez cały czas Prezydent Ministrów dr. Steczkowski, tudzież poszczególni ministrowie, jednak tylko w czasie, kiedy sprawy ich resortu stały na porządku dziennym.

Wedle doniesienia oddziału prasowego przy polskim Ministerstwie spraw wewnętrznych, przedmiotem narad były sprawy, odnoszące się do Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu, rolnictwa, zdrowia publicznego, opieki socyalnej, opieki robotników, tudzież handlu i przemysłu. Ponadto omawiano sprawy, odnoszące się do Ministerstw wyznań i oświaty, tudzież sprawiedliwości, o ile sprawy te nie zostały jeszcze objęte przez władze polskie.

Punkt wyjścia stanowiły wnioski w sprawie objęcia przez władze polskie zarządu, zatwierdzone poprzednio przez Radę Ministrów i podane do wiadomości władz okupacyjnych. Z przebiegu obrad wynika, że niektóre gałęzie Administracji zostaną oddane w ręce władz polskich bezwzględnie po zatwierdzeniu odnosnych wniosków przez władze okupacyjne w Berlinie i Wiedniu.

Co do innych spraw zgodzono się zasadniczo na oddanie ich w ręce władz polskich, jednakże dopiero po omówieniu szczegółów, co będzie miało miejsce w osobnych naradach komisji.

Kurier Polski donosi: Na mocy rozkazu naczelnego wodza wojsk polskich, gen. gubernatora Besslera, wyższe sądownictwo nad wszystkimi oddziałami wojsk polskich, znajdujących się w Królestwie Polskiem, zostało oddane pułkownikowi Minkiewiczowi, któremu przysługuje prawo zatwierdzania wyroków. Dotąd sądownictwo wojsk polskich podlegało wyłącznie generałowi niemieckiemu Barthowi.

Dzienniki warszawskie donoszą, że w ostatnich czasach zdarzyły się w rozmaitych okolicach Królestwa Polskiego podejrzane napady na dwory. Charakter tych napadów przypomina metody bolszewickie. W jednym z majątków, na kilka dni przed podpaleniem

dworu, znaleziono podrzuconą kaskę z napisem: „Cała Polska będzie spalona, a wasze strażnice nie pomogą. Piszcie to „Plennik“.

W wielu okolicach Królestwa Polskiego włóczy się wielu zbiegów rosyjskich, którzy kryją się po lasach i napadają na mieszkańców, zwłaszcza na dwory.

Władze okupacyjne podjęły energiczną akcyę, celem uwolnienia Piotrkowa i okolicy od napływowych elementów, które uprawiają tutaj rozmaite ciemne interesy. Ogłoszenia, zapowiadające przymusowe wydalenie z miasta, wywołały niesłychaną panikę wśród paskarzy. Władze okupacyjne przeprowadzają swą akcyę w sposób bezwzględny.

Projekt nowej ustawy o zaopatrzeniu wojskowych.

(I.) Zaopatrzenie wojskowych opiera się na ustawie z przed lat 42, a ustawa o zaopatrzeniu ich rodzin liczy już lat 30 wieku. Podejmowane od r. 1910 kroki, celem stworzenia nowej ustawy o zaopatrzeniu wojskowych, rozbiły się o niepomysłne stosunki polityczne.

Wojna wykazała całą niedostateczność norm dotychczasowych. Zarząd armii starał się je wprowadzić łagodnie i usuwać już w ciągu obecnej wojny, wprowadzając liberalniejszą interpretacyę ustawy, ale nie zdołało to zapełnić przepaści między wymaganiami, zewsząd dającymi się słyszeć, a postanowieniami ustawy.

Po czteroletniej pracy wygotował obecnie Zarząd armii, w porozumieniu z Rządami obu połów Monarchii, projekt nowej ustawy i przedłożył go parlamentowi.

Projekt powinien ogólnie obudzić zajęcie, gdyż wojna pochłonęła niezliczone ofiary w ludziach i uszkodziła wielu zdolnych do pracy, odejmując im ową zdolność, a tem samem możność wyżywienia rodzin. Przetę podajemy tu główne zarzasy projektu, uważając zwłaszcza sprawę zaopatrzenia inwalidów wojennych z pośród tych, którzy nie należeli do kół zawodowych wojskowych, jakoteż sprawę zaopatrzenia rodzin po poległych, lub zmarłych żołnierzach.

1. Żołnierze (z wyjątkiem zawodowych podoficerów). Wedle projektu każdy, kto pełni służbę wojskową, czy to w głębi kraju, czy też w obliczu nieprzyjaciela, na podstawie ustawy wojskowej lub ustawy o obronie krajowej, lub też dobrowolnie i którego zdolność do wykonywania zawodu cywilnego, w jakim pracował poprzednio, uszczupiona została co najmniej o 20 proc., ma prawo do pensyi.

Pensya odpowiednio do stopnia niezdolności zarobkowania dzieli się na cztery klasy. Do I. zaliczeni być mają ci, którzy utracili 20—50 proc. zdolności zarobkowania; do II. u których owa utrata wynosi 51—75 proc.; do III. ci, u których utrata zdolności zarobkowania wynosi 76—100 proc.; do IV. wreszcie całkowicie niezdolni do zarobkowania w zawodzie, jaki wykonywali przedtem w życiu cywilnem.

Dla żołnierzy i gefrajtrów wynosi roczna pensya w tych czterech klasach: 120, 180, 240 i 360 kor., dla kaprali i plutonowych 132, 198, 264 i 396 kor.; dla feldfeblów 144, 216, 288 i 432 kor.

Obok tego żołnierzom owym w przewidzianej liczbie wypadków, o ile mają prawo do zaopatrzenia wojskowego, przysługują również prawo do dodatku za zranienie, a ciężko uszkodzonym inwalidom przysługują pensya Domu inwalidów, wszystkim zaś inwalidom dodatek do pensyi inwalidzkiej. Projekt nowej ustawy stara się właśnie przez skombinowanie wyższych poborów zapewnić interesowanym dostateczne zaopatrzenie w wypadkach ciężkich, a w lekkich poprawę doli.

Pensya może być później posunięta do wyższej klasy na podstawie nowego superarbitrowania, o które prosić ma interesowanych. Z drugiej strony Zarząd armii ma prawo w razie polepszenia się stopnia zdolności zarobkowania u pensyonisty, domagać się ponownego superarbitrowania i w miarę wyniku, pensyę obniżyć lub nawet całkowicie odjąć.

Dla porównania zaznaczyć wypada, że pensya przysługująca dotąd przy niezdolności do pracy bez względu na stopień tej niezdolności.

Pensya żołnierzy wynosi 72, gefrajtrów 96, kaprali 120, plutonowych 144, feldfeblów 168 kor. rocznie. W przyszłości więc żołnierz otrzymywałby tytułem pensyi w razie zupełnej niezdolności do pracy 5 razy tyle, co teraz; feldfebel, który otrzymywał przedtem o 133 proc. więcej od żołnierza, pobierałby tylko o 80 proc. więcej, niż prosty żołnierz. Jakkolwiek więc wogólności pensye znacznie podwyższa projekt, to równocześnie umniejsza on różnice pomiędzy stopniami dystynkcji.

Jeśli inwalidzi i zgola nieudolni do zarobkowania żołnierze potrzebują szczególnej opieki, to przysługują im prawo do zaopatrzenia w wyższym stopniu, jeśli mianowicie nie mają nikogo, kto opiekowałby się nimi, to mogą być pomieszczeni w wojskowych zakładach dla inwalidów, gdzie prócz mieszkania, pożywienia, odzieży i opieki otrzymują żółd wedle swego stopnia wojskowego. Jeśli zaś inwalidzi tacy znajdują opiekę domową, to zamiast pensyi normalnej otrzymują pensyę inwalidzką, która dla żołnierza wynosi 600, dla feldfebla 804 kor. rocznie.

KRONIKA.

Lwów, 13 maja 1918.

Kalendarz.

Wtorek (14 maja):
Bonifacego. — 1 Maja Jeremi. — Dobiesława.

Wschód słońca o godzinie 4:18 rano, zachód 5:39 po południu.

Temperatura o godzinie 12 w południe +12 Cel.

— JE. P. Namiestnik generał-pułkownik Karol hr. Huyn wyjechał wczoraj po południu na kilka dni do Wiednia w sprawach urzędowych. P. Namiestnikowi towarzyszy w podróży adiutant major hr. Schaffgotsche.

— Z Akademii Umiejętności. Dnia 18 b. m. o godzinie 12 w południe odbędzie się w auli Uniwersytetu Jagiellońskiego uroczyste publiczne posiedzenie Akademii Umiejętności, pod przewodnictwem prof. dr. Kazimierza Morawskiego, wiceprezesa Akademii. Porządek dzienny obejmuje: 1) Przemówienie wiceprezesa Akademii. 2) Sprawozdanie sekretarza generalnego z czynności Akademii Umiejętności za ubiegły rok. 3) Ogłoszenie nagród i nazwisk nowych członków. 4) Odczyt prof. dr. Józefa Morozowicza p. t. „Przyroda Polski wobec zadań gospodarczych państwa polskiego“.

— Zjazd i walne zgromadzenie członków Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych odbędzie się w dniach 19 i 20 maja b. r. w auli Uniwersytetu we Lwowie. Zjazd członków Towarzystwa N. S. W. zajmować się będzie przede wszystkim sprawą organizacji szkół polskich i wszystkie referaty, które mają być tu wygłoszone, rozpatrują tę sprawę z różnych punktów widzenia. Wiele myśli i kwestyj formalnych na zjeździe są wynikiem starannego opracowania i dyskusji przeprowadzonej szczegółowo na posiedzeniach komisji planów i podgrębników T. N. S. W. Wygłosi więc tu referat dr. Tadeusz Łopuszański i dr. St. Wękowski (referenci Ministerstwa wyznań i ośw. publ. w Warszawie) na temat „Postulat selekcji jako zagadnienie zasadnicze w organizacji szkolnictwa państwowego i narodowego“, dr. L. Bykowski mówić będzie „O stopniach i rodzajach szkół i ich wzajemnym stosunku“, a Rektor E. Hauswald „O urzędowaniu studiów nauczycielskich na Uniwersytetach i Politechnikach polskich“.

Walne zgromadzenie w d. 20 maja załatwi zwykłe sprawy wewnętrzne Towarzystwa N. S. W. Wśród nich najważniejsza to uchwalenie pragmatyki nauczycieli szkół prywatnych opracowanej przez specjalną komisję.

— Zarząd główny Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych zaprasza delegatów na walne zgromadzenie oraz wszystkich, którzy wezmą udział w Zjeździe i w walnym zgromadzeniu Towarzystwa w dniach 19 i 20 maja na zebranie towarzyskie, które odbędzie się w sobotę dnia 18 b. m. o godzinie 7 wieczorem w kawiarni Kryształowej celem wzajemnego porozumienia się i pogadanki.

— Ulgi dla medyków w armii. *Streiffleurs-Militär Blatt* ogłasza rozporządzenie Ministra wojny, w myśl którego porucznicy sanitarni (chorążowie sanitarni i jednorocznicy ochotnicy, medycy), urlopowani w obecnym roku szkolnym z powodu studiów, tudzież wszyscy wewnątrz kraju służbę pełniący, względnie przez komendę zewnątrz kraju dla nauki urlopowani, o ile ukończyli istotnie VIII-me półrocz, mają być pozostawieni w służbie wewnątrz kraju, a w razie potrzeby mają być nawet urlopowani ci medycy, którzy chcą ukończyć IX. te półrocz, a są przydzieleni do służby w szpitalach garnizonowych w miastach uniwersyteckich. Zarządzenie, dotyczące urlopów dla słuchaczy szkół wyższych, nie odnosi się do kandydatów adwokackich, notaryalnych i sędziowskich. Kandydatom tym udzielane być mogą urlopy, jednak najwyżej na czas 4 tygodni, o ile pełnią już dwa lata czynnie służbę wojskową.

— Spis przemysłowców uprawnionych do sprzedaży truciizn. Według reskryptu Ministerstwa handlu z 18 marca b. r. wyszedł nakładem c. k. Nadwornej i państwowej drukarni (Hof und Staatsdruckerei) w Wiedniu I, Seilerstätte 24, w myśl § 1 rozporządzenia ministerialnego z 2 stycznia 1886 Dz. p. p.

Nr. 10 spis przemysłowców uprawnionych na podstawie ustawy przemysłowej do sprzedaży truć z 31 października 1917. Cena jednego egzemplarza spisu wynosi 2 K.

Spis ten posiadać winni wszyscy do sprzedaży truć uprawnieni przemysłowcy.

— **Egzaminy na mistrzynie ogródków frolebolskich** w c. k. Seminarium nauczycielskim żeńskim we Lwowie rozpoczną się dnia 6 czerwca 1918 o godz. 8 rano.

Podania należyte udokumentowane wnieść należy do 28 maja b. r. na ręce dyrekcji c. k. Seminarium.

— **Poczta polowa.** Prywatne pakiety wolno oddać wysłać tylko do następujących poczty polowych, względnie etapowych, oznaczonych numerami:

2,	3,	4,	5,	11,	39,	51,	55,
95,	115,	120,	136,	138,	142,	144,	150,
161,	166,	167,	168,	170,	171,	172,	176,
178,	180,	185,	188,	190,	191,	192,	193,
194,	195,	196,	197,	198,	203,	209,	211,
218,	220,	224,	230,	232,	234,	235,	238,
239,	240,	243,	244,	245,	246,	247,	248,
249,	250,	252,	254,	255,	256,	258,	259,
260,	261,	262,	263,	264,	265,	266,	267,
272,	276,	277,	279,	280,	281,	282,	284,
286,	288,	290,	293,	295,	296,	297,	299,
307,	318,	324,	332,	334,	335,	337,	338,
339,	340,	341,	342,	343,	345,	346,	347,
348,	349,	354,	356,	357,	360,	361,	362,
363,	365,	367,	369,	372,	374,	377,	379,
380,	381,	383,	385,	386,	388,	390,	391,
392,	393,	394,	397,	398,	400,	401,	402,
403,	405,	406,	407,	408,	409,	410,	411,
412,	413,	414,	416,	419,	421,	423,	424,
426,	427,	431,	432,	434,	435,	436,	437,
438,	439,	440,	441,	442,	443,	444,	445,
447,	448,	449,	450,	451,	452,	453,	454,
456,	457,	459,	460,	462,	463,	464,	465,
466,	467,	469,	472,	475,	476,	478,	479,
481,	482,	483,	484,	485,	486,	487,	488,
492,	494,	495,	500,	510,	511,	512,	515,
516,	517,	519,	519,	520,	521,	522,	523,
524,	527,	529,	530,	531,	532,	534,	539,
540,	541,	542,	543,	547,	548,	549,	552,
553,	554,	555,	559,	560,	562,	563,	564,
565,	566,	576,	577,	600,	605,	608,	611,
612,	613,	619,	620,	621,	622,	623,	627,
631,	632,	635,	638,	639,	640,	642,	644,
645,	646,	649,	650				

i do poczty polowej marynarki na Poli.

W ruchu prywatnych pakietów polowych do etapowych urzędów pocztowych w okupowanych terytoriach, nazwanych wedle miejscowości, w jego dotychczasowym rozmiarze nie zachodzi żadna zmiana.

— **Z poczty.** Z dniem dzisiejszym została wysyłka pakietów prywatnych do poczty polowych nr. 425, 499 i 578 dopuszczoną, a do poczty polowych nr. 2, 363, 393 i 398 wstrzymaną.

— **Nowa kadencja przysięgłych.** Jako przysięgli główni III. zwyczajnej kadencji wylosowani zostali do powyższej kadencji pp.: Adamowicz Aleksander, urzędnik magistratu, Baumgarten Maksymilian, szynkarz, Borkowski Teodor, urzędnik Towarzystwa kredytowego ziemskiego, Fleck Maurycy, właściciel realności, Genza Tomasz, masażer, Grünwald Getzel, właściciel domu, Gubrynowicz Kazimierz, właściciel księgarni, Hübel Ignacy, kupiec, Ichniowski Franciszek, masażer, Jakobi Jan, szynkarz, Jakubowski Kazimierz, Stanisław, właściciel realności, Kisielski Wilhelm, rzeźnik, Kuleczycki Klemens, właściciel realności, Kurkowski Antoni, kapitalista, Kurz Izak, krawiec, Lesiów Józef, urzędnik krakowskiego Towarzystwa ubezpieczeń, Liske Antoni, rewident galicyjskiej Kasy oszczędności, Markowski Wacław, emerytowany radca sądu, Menkes Leon, właściciel drogerii, Merwart Ludwik, piekarnik, Orlander Izak, kupiec, Philipp Jakób, współwłaściciel młyna, dr. Popielski Leon, profesor Uniwersytetu, Raber Maurycy, naczelnik Towarzystwa „Providentia“, Reindl Włodzimierz, urzędnik Towarzystwa kredytowego ziemskiego, Schapira Henryk, właściciel realności, Skirka Józef, restaurator, Skorny Jan, urzędnik Banku krajowego, Sprecher Maurycy, przemysłowiec, Stanecki Zdzisław, Strusiński Piotr, przemysłowiec, dr. Studziński C./ryl, profesor Uniwersytetu, dr. Teicher Julian, adwokat, dr. Wassung Michał, adwokat, Wechsler Samuel, prywatysta.

Jako przysięgli zastępcy zostali wylosowani pp.: Agid Jakób, restaurator, Breitmayer Wilhelm, restaurator, Fischer Józef, urzędnik, dr. Horowitz Jakób, adwokat, dr. Jankiewicz Mirosław, adwokat, Pordes Samuel, Józef, fabrykant, Rosakiewicz Józef, urzędnik Banku przemysłowego, Rosenberg Jakób, właściciel realności i Wojciechowski Antoni, właściciel realności.

— **PP. dr. Henryk i Gabriela Baczewscy** złożyli na ręce dyrekcji c. k. II. gimnazjum we Lwowie 1000 K (tysiąc kor.) celem uczczenia pamięci syna swego p. Emiliana Baczewskiego, jednego z najlepszych uczniów tego zakładu, zmarłego na włoskim froncie, przeznaczając tę kwotę na rzecz „Funduszu stypendyjnego wojennego c. k. II. gimnazjum“ dla uczniów tego zakładu bez różnicy wyznania. Za ten hojny dar składa dyrekcja łaskawym ofiarodawcom najserdeczniejsze podziękowanie.

Bostel.

— **Zaopatrzenie ludności w odzież i obuwie.** Wobec powszechnego braku odzieży, zorganizowało Namiętnictwo „Krajowy Zakład dla zaopatrzenia w odzież i obuwie“, który ma za zadanie: kontrolę nad całym obrotem handlowym i konsumpcją materiałów na odzież i bieliznę, oraz obuwie — pozatem zaś stara się o zaopatrzenie w odzież, bieliznę i obuwie warstw najuboższych. Sprawa zaopatrzenia najuboższych jest obecnie w toku. Niebawem kraj. Zakład Odzieży przystąpi do utworzenia „Szatni ludowych“. W całym kraju organizują się obecnie t. zw. Biura badania zapotrzebowania odzieży.

Sprawę powstania biura takiego w mieście naszym, omawiano onegdaj na zebraniu Sekcji I. Tym. Rady miejskiej (S. Opieki społecznej).

Centralne biuro badania zapotrzebowania odzieży dla gminy miasta Lwowa posiadać będzie sześć biur okręgowych, które będą przyjmować zgłoszenia zapotrzebowania od stron, zamieszkałych w ich okręgu i udzielać im potrzebnych wyjaśnień. Wydawaniem zaś poświadczek zapotrzebowania, ewidencją rozdzielanej odzieży i ewidencją nad obrotem handlowym i konsumpcją odzieży, bielizny i obuwia we Lwowie zajmie się Centralne Biuro badania zapotrzebowania odzieży.

Biura zapotrzebowania w całym kraju wydawać mają trojaki rodzaj poświadczek: osobom, zamieszkałym w ich okręgu:

1. poświadczenia zapotrzebowania na odzież, bieliznę, względnie obuwie dla niezamożnej ludności po wykazaniu niedostatku i naglącej potrzeby. Te poświadczenia uprawniają do nabywania odzieży w oznaczonych sklepach t. zw. szatniach ludowych;

2. poświadczenia dla wszystkich konsumentów za wykazaniem konieczności zaopatrzenia. Te uprawniają do nabywania towaru we wszystkich źródłach zakupu z wyjątkiem szatni ludowych;

3. poświadczenia zaopatrzenia na odzież wierzchnią, względnie obuwie, wydawane tym konsumentom, którzy swą starą odzież czy obuwie oddadzą darmo lub za opłatą do składnicy zbiorczej i wykażą w dotyczącym Biurze dowód oddania wystawiony przez składnicę. Uprawnia to do nabywania odzieży wierzchniej we wszystkich składach, prócz szatni ludowych.

W dłuższej dyskusji omawiano sprawę związane z organizacją Biura odzieży w naszym mieście, celem urzędzenia go jak najdogodniej dla ludności.

W skład zarządu weszli: komisarz magistratu p. Klaudyusz Mazurkiewicz jako kierownik, oraz 5 członków: pp. Radoszewski, Rappaport, Lisiewicz, R. Łukasiewiczowa, dr. Przygodzki.

Biuro mieścić się będzie przy ulicy Wąłowej 9.

— **Koncert.** We wtorek dnia 14 b. m. odbędzie się koncert pianistki Maryi Kretzowej Mirskiej. Młoda artystka uczennica prof. Kurza, następnie Leszczyńskiego, swoimi występami za granicą zdobyła sobie duże znanie. Ostatni występ Mirskiej w Wiedniu odbył się w zapęnlonej doszczętnie sali i przyniósł artystce niezwykły sukces. Prasa podnosi oryginalność interpretacji, temperament i subtelność wykonania, zwłaszcza arcydzieł Chopina. Program koncertu lwowskiego, bogato i interesująco ułożony, pozwala należyte ocenić zalety tej pianistki zapowiadającej wielką przyszłość. Bilety do nabycia w magazynie nut G. Seyfartha.

— **Dyrekcja Teatru Maryonetek** wystąpi w najbliższych dniach z nader sensacyjnym programem w sali Kasyńskiego. Udało się jej po wielkich trudnościach uzyskać „Szopkę wojenną“ nader aktualną, graną kilkakrotnie z nadwyzajnym powodzeniem w Krakowie. Osoby „Szopki“ odśpiewują i wygłaszają pełne humoru i aktualności wierszyki. Rękopis doskonałego powiadzenia wieczoru daje znakomity wykonawca tekstu p. Ludwik Lateiner-Lawinski artysta Teatru miejskiego, któremu akompaniować będzie p. Henryk Zbierzchowski. Figurki „Szopki“ wykonał p. Blaschka. Oprócz tego interesującego przedstawienia przygotowuje dyrekcja cały szereg znakomitych komedii specjalnie dla Teatru Maryonetek napisanych przez Fr. hr. Pocię, założyciela takiego teatru w Monachium. Bogate kostiumy i piękne dekoracje dadzą odpowiednie ramy tym przedstawieniom. Bliższe szczegóły doniosą afisze.

— **Wielką obławę policyjną** zarządzone w nocy z soboty na niedzielę. W obławie tej wzięło udział kilkunastu urzędników policyjnych, wielu agentów z departamentu bezpieczeństwa, kompania żołnierzy policyjnych pod kierunkiem kilku oficerów, oddział wojska, a wreszcie kilka psów policyjnych. Obława wyruszyła z koszar o godz. 10 15 w nocy, ukończyła zaś czynność około godz. 5 rano.

Ciężką przeprawę miała policja w podejrzany dom przy ul. Miodowej 1. 8. Tutaj gromadzą się wszelkiego rodzaju szumowiny, niespodziewając się zaś policyi bawią się wesoło i bez troski o jutro. Policyja przytrzymała kilka osób, dwóch fałszywych żołnierzy, jednego plutonowego z fałszywymi dokumentami, a wreszcie jeszcze jednego żołnierza, który wyżył się sposobnością zbiegł z mieszkania na ga-

nek, a potem na dach przyległej kamienicy. Jeden z agentów pospieszył za zbiegiem, dopadł go na dachu, w chwili, gdy opryszek usiłował schować się w kominie i sprowadził go na powrót do mieszkania. Wszystkich aresztantów sprowadzono na inspekcję.

Kierownik komisariatu w Zamartynowie porucznik Flek na czele oddziału żołnierzy przeprowadził szereg rewizyj w swoim rejonie. W domu przy ul. Arciszewskiego aresztowano Franciszkę Szweca i Piotra Pawlika, ukrywających się pod fałszywymi dokumentami wojskowymi. Tutaj wykryto też ręczną drukarnię i pieczętkę z tytułem pewnego oddziału wojskowego. W łączności z tą sprawą aresztowano Jana Appenheimerę.

W czasie obławy zabawny epizod wydarzył się przy ul. Wybranowskiego 1. 2. Kobiety lekkich obyczajów, żołnierze jeńcy rosyjscy i t. d. urządzali zabawę taneczną w 10 par. Policyja, która weszła do mieszkania po spisaniu nazwisk obecnych jeńców odstawiła do baraków, kilka podejrzanych osób aresztowała i w ten sposób „zepsuła“ całą zabawę.

Kierownik komisariatu policyjnego w Znieśeniu komisarz policyi Nowodwórski przeprowadził obławę daleko za rogatką i aresztował też wiele osób poszukiwanych.

— **Strzały w ulicy Gródeckiej.** W nocy z soboty na niedzielę, plutonowy policyi Kostuik, zauważył trzech żołnierzy, obladowanych plecakami. Ludzie ci wydali się patrolującemu plutonowemu mocno podejrzani, zatrzymał ich i kazał przedłożyć legitymacje. W odpowiedzi na to, żołnierze otoczyli policyjanta i usiłowali go rozbroić. Plutonowy Kostuik rzucił się w bok i dobył szablę, w tej chwili jednak jeden z żołnierzy dobył rewolweru i strzelił trzy razy w kierunku policyjanta. Plutonowy ciągnął kilkakrotnie strzelającego bandytę w rękę, tak, że wytrącił mu wreszcie rewolwer. Dwaj inni bandyci tymczasem zbiegli, pozostawiając na miejscu plecaki. W kierunku niekających plutonowy Kostuik kilkakrotnie strzelił, jednak żadnego z nich nie trafił.

Strzelający bandyta, który, jak póżniej stwierdzono, nazywa się Rudzki, mimo odniesionych ran, jeszcze usiłował się bronić i rzucił się na policyjanta. Ciężko to jednak odpuścić, gdyż Kostuik musiał znów zrobić użytek z białej broni i ciął ponownie bandytę. Tym razem ubezwładnił go już zupełnie.

Na odgłos strzałów zbiegły się posterunki policyjne. Ciężko rannego, bezprzytomnego bandytę odwieziono do szpitala garnizonowego. Wstępne śledztwo policyjne ustaliło, że Rudzki jest znanym bandytą-dezertorem, karany wielokrotnie za rabunki i włamania. Porzucone przez bandytów plecaki, zawierały bardzo wiele damskich ubrań, płaszczy, bluzek i t. d., pochodzących z zupełnie świeżej kradzieży. Wszelkich wyjaśnień należy udzielać dyrekcji policyi.

— **Sprawy milionowego włamania w Lubaczowie pod kluczem.** Jak już donieśliśmy, policya lwowska na wiadomość o milionowym włamaniu w urzędzie podatkowym w Lubaczowie, wysłała zaraz na miejsce inspektora policyi Dwornickiego, który wyjechał z psem policyjnym nr. 2 „Flickiem“. Śledztwo ustaliło, że włamywacze przyjechali z zachodu do Lubaczowa, tutaj bawili się, pili, równocześnie zaś oglądali rozkład urzędu podatkowego, aby dokonać rozbicia kasy wertheimowskiej i kradzieży.

Ostatecznie okazało się, że złodzieje zabrali milion osiemset tysięcy koron. Skradzione pieniądze były w paczkach w 1.000, 100 i 20-koronowych banknotach. Ciekawe jest, że włamywacze pozostawili jeszcze w rozbitej kase około 300.000 koron, a to z tej przyczyny, że nie mogli unieść wszystkich pieniędzy.

Po dokonaniu włamania, sprawy wyjechał zaraz z Lubaczowa. Ślady prowadziły przez Lwów do Przemyśla; władze lubaczowskie odniosły się telefonicznie do władz przemyskich, podając rysopis sprawców. Policya przemyska aresztowała już czterech sprawców; stwierdzono, że w włamaniu brało udział siedm osób. Dotychczas pieniędzy nie znaleziono.

— **Aresztowanie mordercy z Rawy ruskiej.** W czasie sobotniej obławy oficer policyi porucznik Flek aresztował poszukiwanego za morderstwo w Rawie ruskiej Andrzeja Banacha, żołnierza 30 p. p. Banach ukrywał się w domu teściowej Józefy Krzyżanowskiej przy ul. Pamięńskiej 1. 34. Gdy policya wkroczyła do mieszkania, poszukiwany ukrywał się pod łóżkiem, potem zaś przesłuchany odmówił zeznań.

Ponieważ policya i władze wojskowe prowadzą w sprawie zagadkowego morderstwa w Rawie ruskiej dochodzenia, komisariat policyi w Zamartynowie (ul. Balonowa) prosi o udzielenie ewentualnych wskazówek, wyjaśniających jeszcze pewne okoliczności.

— **Trzeci Maja na Ukrainie.** Dzienniki kijowskie donoszą: Staraniem Macierzy Polskiej w Kijowie odbył się w piątek obchód rocznicy 3 Maja. W kościele św. Aleksandra odprawiono uroczyste nabożeństwo. W szkołach początkowych wygłoszone zostały odczyty dla młodzieży. Piękny poranek odbył się w szkole kresowej przy zaułku Ryłskim. W Związku kolejarzy przy ul. Nazaryewskiej

wyłosił odczyt prof. Stanisław Srokowski. Przed kościołem św. Aleksandra i Mikołaja kwestowano w celu powiększenia funduszu polskiego Uniwersytetu ludowego. Wieczorem zebrały się tłumy w Teatrze polskim na uroczystą akademię. Przemawiał mecenas Stanisław Zieliński, poczem dalszy program objął „Przysięgę Kościuski“ z drugiego aktu „Kościuski pod Racławicami“, z „Dziadów“ fragment u senatora, tudzież „Litanię pielgrzymką“.

Notatki literacko-artystyczne.

Z muzyki. Długie lata — przeszło ćwierć wieku — dzielą nas od ostatnich we Lwowie przedstawień „Dinory“ Mayerbeera, które w teatrze hr. Skarbka zachwyciły zwolenników melodyjności i romantyzmu operowego.

Te zalety, względnie cechy charakterystyczne, znamienne dla dzieł ówczesnej epoki (pierwsza połowa XIX-go wieku) i dziś — mimo odmiennego w sztuce kompozytorskiej kierunku — nie straciły swego waloru, powielen on nawet poniekąd wzrastać, zważywszy, że owa bogata, jakby z rogu obfitości płynąca a na jednych i pięknych pomysłach oparta melodyjność, z każdym dniem staje się rzadszą. „Forma się wydoskonala, a treść upada“, tak mniej więcej wyraził się musi każdy bezstronny krytyk, omawiający nowoczesną twórczość kompozytorską.

Partytura do „Dinory“ mieści w sobie również skarb melodyj przejrystych, pogodnych, trafiających z miejsca do przekonań słuchacza. Niektóre motywy, jak n. p. chorał umieszczony w uverturze, tercet w drugiej odsłonie lub walczyk Dinory (taniec z cieniem), przepiękne i wprost porównawcze, od niepamiętnych już lat popularne, długo jeszcze stanowią będą tarczą, chroniącą „Dinorę“ od spoczynku w grobie zapomnienia, czyli w archiwach teatralnych.

Mniej pomyślnie przedstawia się libretto, ułożone przez znaną spółkę Barbier i Caré, a gość teatralny, dotknięty sennością podczas zbyt długich dyalogów, przykry ten przypadek zawdzięczać może nie muzyce z jej częstokroć efektywnym układem, tylko wyłącznie prostocie i naiwności tekstu. Niewinna, a tak lubiana „in illo tempore“ bajeczka o ukrytych skarbach i czarodziejskich manipulacjach, i tu się powtarza bez jakiegokolwiek epizodów, które mogłyby naszym nerwom, szukającym silniejszych wstrząśnień, przysporzyć nieco emocji.

Doskonałe pod artystycznym kierownictwem p. Milana Zuny wykonanie tej opery wyzyskało sumiennie całą piękność pomysłów mayerbeerowskich, działających na audytorium chwilami porównawczo. Za doskonałą interpretację partyj solowych ręczyło znakomite „trifolium“ artystów: Ada Sari-Schayerówna i pp. Fr. Freschl i Fr. Bedlewicz.

Przeważna część sukcesów p. Sari-Schayerówny polegała dotąd na wirtuozowskich popisach koloratury. I partya Dinory bez nich obyć się nie może, lecz stwierdzić należy, że źródłem zachwytów publiczności nie był tym razem jedynie popis brawurowy tryłów, staccatów, ozdóbek i tym podobnych błyskotliwych czynników. Dinora w interpretacji p. Sari-Schayerówny była — co więcej znaczy — kreacją artystyczną pod względem muzykalnie uduchowionej kantyleny i dobrze obmyślanej gry scenicznej. Rzeczność śpiewu i piękność jego odcieni dynamicznych, oraz koloryst poetyczny, nadany postaci Dinory, stawiam po nad sukces towarzyszący arii z tańcem, jakkolwiek ten ostatni moment słuchaczów i widzów najintensywniej elektryzował.

Przedstawiciele Corentina i Hoela byli — jak zaznaczyłem powyżej — doskonałymi partnerami głównej postaci. P. Bedlewicz, głosowo bardzo dobrze usposobiony, nietylko ładnie i bardzo muzykalnie odśpiewał swą trudną partię, lecz stworzył ponadto za pomocą umiejętności i swobodnej gry scenicznej udatny typ trwożliwego Corentina.

Artystycznie opracowana postać Hoela (p. Freschl) stanęła pod każdym względem na wysokości swego zadania. Wspaniały, o szlachetnym „timbrze“ baryton p. Freschla znalazł tu, w szeroko prowadzonej kantylenie, wielkie pole do popisu i wywołał serdeczne i niemiłkające oklaski.

Z mniejszych ról pastuszków wywiązały się bardzo starannie panie: Stefania Marynowiczówna i Franciszka Ostrowska.

Prezycja w wykonaniu zespołów zaskarbiła dyrygentowi p. Zunie ogólne uznanie, którego najgorętszym wyrazem były gromkie oklaski po dobrze odegranej uverturze.

Niedzielny koncert na rzecz ubogich uczniów szkół średnich zapełnił salę Tow. muzycznego niestety tylko do połowy, nie pozostawiając jednak nic do życzenia na punkcie wykonania dobrego programu. Chór młodzieży „Harfa“, doskonale wyszkolony przez prof. Roman Belohlavka, a wykazujący pokąsną liczbę dźwięcznych głosów, odniósł i tym razem sukces nieprzeciętny. Karność i rytmiczna pewność śpiewaków zaskarbiła na uznanie, wytknął mo-

znaby jedynie pojawiającą się gdzieniedzie tendencję do przewyższania intonacji u tenorów.

Zupałem powodzeniem cieszyli się soliści: p. Sari-Schayerówna (szczególnie pięknie wypadła pieśń St. Niewiadomskiego „Veni creator“), pianistka p. Natalia Löwenhof-Kwiecińska, która odegrała brawurowo dwa utwory chopinowskie, i p. Tadeusz Łowczyński, jako interpretę pieśni ludowych St. Niewiadomskiego i piosenki rycerskiej St. Moniuszki, oddanych z temperamentem i z staropolskim animuszem. Muzykalnie umiętający, lecz stanowczo zbyt głośny akompaniament p. Jakóba Grüberg, częstokroć przygłuszał śpiewaka.

Popisem deklamatorskim p. Imy Lichtensteinówny towarzyszyło niemięjsze powodzenie.

Fr. Neuhauser.

Prof. Adam Szelągowski „Historia nowożytna“ 1453—1789. Z 73 rycinami na 24 tablicach. Wydawnictwo M. Areta. Warszawa 1918. Z czterech wydawanych przez M. Areta podręczników do historii powszechnej A. Szelągowskiego, ukazała się obecnie „Historia nowożytna“.

Autor przeznaczając książkę swą dla wyższych klas szkół średnich, nauczycieli i szerzej warstw czytającej publiczności traktował przedmiot poważnie i obszernie, łącząc historię powszechną z dziejami Polski, a raczej wykładając dzieje Polski na tle dziejów powszechnych. Stało się zadaniem obecnym programom szkolnym, a i czytelnik zwykły wiele na tem zyskał, inaczej bowiem pojmując się dzieje ojczyzny na szerokiemi podłożu dziejów świata całego.

Książka prof. A. Szelągowskiego napisana jest z wybitnym talentem i śmiało można twierdzić, że jest cennym uzupełnieniem naszej literatury, zważywszy, że szkoły nasze korzystały dotąd przeważnie z prac tłumaczeniowych. Pod względem wydawniczym wygląda zupełnie nie na „wojenne wydawnictwo“: czysty druk, dobry papier i 73 pięknych rycin na specjalnym ilustracyjnym papierze, złożyły się na bardzo przyzwoitą całość.

Haberkantówna W. dr. „Z naszych wycieczek“ z 39 rycinami. Wydawnictwo M. Areta. Warszawa 1918.

Planowe prowadzenie wycieczek szkolnych, szkół początkowych, średnich i kursów dla dorosłych, od czasu rozwinięcia ruchu wycieczkowego, było troską wszystkich nauczycieli. Zwłaszcza, gdy chodziło o wycieczki przyrodnicze, brak odpowiednich wskazówek metodycznych dawał się bardzo we znaki.

Potrzebie tej zaradziła znakomicie dr. W. Haberkantówna, wydając u M. Areta doskonale opracowaną książkę p. t. „Z naszych wycieczek“, skreśloną barwnym stylem na podstawie własnej praktyki, nabytej przy prowadzeniu licznych wycieczek z dziećmi, młodzieżą szkolną i z dorosłymi. Opis wycieczek poprzedzają wskazówki metodyczne, w których autorka ucy, jak „otworzyć oczy na to, co widzimy dookoła“, jak zachęcić, zainteresować, pobudzić do poznania zarówno przyrody, jak życia współczesnego i pamiątek historycznych.

Jest bardzo pożądaną, aby książka ta znalazła się w rękach każdego nauczyciela i wychowawcy.

Repertuar Teatru Miejskiego.

W poniedziałek o godzinie 7:30 wieczorem (wznowienie) „Jadzia wdowa“, komedia w 3 aktach R. Ruszkowskiego, z Anną Zielńską w roli tytułowej. — We wtorek o godzinie 7:30 wieczorem „Księżniczka czardasza“, operetka w 3 aktach Emeryka Kalmana. — W środę o godzinie 7:30 wieczorem „Dinorah“, opera w 3 aktach Mayerbeera. Występ Ady Sari-Schayerówny, Fr. Bedlewicza i Fr. Freschla. — W czwartek o godzinie 7:30 wieczorem „Tosca“, opera w 3 aktach Pucciniego. Występ Ireny Bohuss, Tad. Łowczyńskiego i Ad. Okońskiego. — W piątek o godzinie 7:30 wieczorem (nowość) „Bożek wojny“, sztuka Bernarda Shava, z Kaz. Okornickim w głównej roli. Rozpocznie balet w 1 akcie układu St. Faliszewskiego „Satyr i bachantka“. — W sobotę o godzinie 3 po południu przedstawienie popularne „Madame Sans-Gene“, komedia w 4 aktach Sardou; z Keller-Lubowską w roli tytułowej. — W sobotę o godzinie 7:30 wieczorem „Krysia leśniczanka“, operetka w 3 aktach J. Jarno. — W niedzielę o godzinie 3 po południu „Gniazdo rodzinne“, sztuka w 4 aktach H. Sudermanna. — W niedzielę o godzinie 7:30 wieczorem „Dinorah“, opera w 3 aktach Mayerbeera. Przedostatni występ Ady Sari-Schayerówny, oraz występ Fr. Bedlewicza i Fr. Freschla. — W poniedziałek o godzinie 3 po południu po raz ostatni „Carewicz“, sztuka w 3 aktach Gabrieli Zapolskiej. — W poniedziałek o godzinie 7:30 wieczorem „Niobe“, operetka w 3 aktach Oskara Straussa. — We wtorek o godzinie 3 po południu po raz ostatni „Kopciuszka“, fantastyczne widowisko ze śpiewami i tańcami w 3 odsłonach B. Grimma, przeobraził Ad. Walewski. — We wtorek o godzinie 7:30 wieczorem „Rigoletto“, opera w 3 aktach z prologiem J. Verdigo. — W środę o godzi-

nie 7:30 wieczorem „Róża Stambułu“, operetka w 3 aktach L. Falla. — W czwartek o godzinie 7:30 wieczorem po raz ostatni „Piękna Helena“, opera komedia w 3 aktach Jakóba Offenbacha. Występ Ireny Bohuss i Fr. Bedlewicza. — W piątek o godzinie 7:30 wieczorem „Bożek wojny“, sztuka Bernarda Shava, z Okornickim w głównej roli. Rozpocznie balet w 1 akcie układu St. Faliszewskiego „Satyr i bachantka“.

Muzeum w Rapperswyli w r. 1917.

Z Muzeum narodowego w Rapperswyli otrzymujemy następujące sprawozdanie:

Obok prac nad administracją Muzeum i konserwacją zbiorów, na plan pierwszy wysunęło się sporządzanie nowego katalogu przedmiotów muzealnych. W r. 1917 skatalogowano dział miniatur, zbiorów Kościuszkowskich, przeważną część przedmiotów pamiątkowych, oraz klisze i tłoki drukarskie; ułożono i skatalogowano też dział wykopalisk, korzystając z cennych wskazówek prof. Wł. Demetrykiewicza. Nowy katalog, który liczbowo przewyższa dawny, liczy obecnie 2318 przedmiotów. Przygotowuje się równocześnie katalog kartkowy i inwentarz przedmiotów muzealnych.

Podobnie jak w ubiegłych latach wojny, wiele czasu zajęło pośrednictwo w przesyłce listów i pieniędzy rodakom, rozdzielonym przez wypadki wojenne. W r. 1917 przesłano 1045 listów oraz 10 072 fr. 39 ct. Wzrastające zainteresowanie sprawą polską i obchód stulecia śmierci Kościuszki zwiększyły wpływ swym liczbę zwizdających; podwoiła się niemal. Z większych wycieczek do Muzeum zanotować należy: zjazd w czasie obchodu Kościuszkowskiego, wycieczkę, urządzoną przez „Tow. Polskie“ z Żurychu i dwie wycieczki dzieci czeskich, bawiących na letnisku w Einsiedeln. W r. 1917 zwizdało Muzeum 8002 osoby; w tem 630 Polaków, 5926 Szwajcarów, 467 Francuzów, 356 Niemców, 233 Włochów i 123 Czechów. Ne wzmożenie frekwencji wpłynęła również wydatniejsza niż w latach ubiegłych reklama. Dzięki staraniom miejscowego Tow. turystycznego, rozwieszono bezpłatnie na stu kilkudziesięciu stacjach kolei szwajcarskich wielki barwny plakat Muzeum.

Łącznie ze zmniejszaniem się kolonii polskiej w Szwajcarii, zmalał nieco ruch w wypożyczaniu książek. Większą zato uwagę można było skupić na pracę około porządkowania zbiorów Biblioteki i uprząstaczenia ich dla pracujących naukowo. W roku 1917 wypożyczono pracującym w Bibliotece 2431 druków i 393 rękopisów; ogółem korzystało ze zbiorów Biblioteki 312 osób; na miejscu czas dłuższy pracowało 28 osób. Przeważną część czasu poświęcono pracy nad katalogiem realnym, który rozpoczęty z końcem 1917 r., liczy obecnie przeszło 27.000 kart katalogowych. Oddaje on wielkie usługi, pozwalając pracującym orientować się w materiale, jakim Biblioteka w danym przedmiocie rozporządza. — Dalsze prowadzenie w r. 1918 katalogu realnego, z uwzględnieniem działu czasopism, umożliwia zasilek pieniężny, otrzymany na ten cel od Centr. Agencji polskiej w Lozannie. Ponadto uzupełniono dalej katalog alfabetyczny i powiększono go o 650 kart; zinwentaryzowano 1595 dzieł. Porządkowano też nadal rękopisy, pisma, ryciny i mapy. Korzystając z uprzywilejowania dyrektora Archiwum solurskiego, która wypożyczyła teki dokumentów, odnoszących się do Kościuszki, sporządzono z nich kopie ważniejszych aktów. Polakom, jencom wojennym we Włoszech i Francji wypożyczono 478 dzieł z dubletów mniej cennych, oraz dzieł popularnych, nadesłanych w tym celu przez Tow. szkoły ludowej w Krakowie. Z powodu małych funduszy zakupiono tylko nieznaczna ilość druków za 16 fr. 55 ct.; oprawiono dzieł 26 za 77 fr.

Księga darów obejmuje w 1917 r. 1519 ofiar w 1055 pozycjach. Mianowicie: 1132 druków, 151 czasopism, 79 rękopisów, 80 depozytywów, 38 medali, 26 fotografii, 4 numizmaty, 4 mapy, 4 przedmioty pamiątkowe i 1 rysunek. Stan zbiorów muzealnych przedstawia się następująco: przedmiotów pamiątkowych 1223, numizmatycznych 6186, rzeźb 567, obrazów olejnych 362, akwarel 400, miniatur 116, rysunków 1885, fotografii 9127, nnt 1140, map 1335, rycin 21.738 rękopisów 25.523, druków 75 630, rozmaitości 452. Stan finansowy Muzeum: przedstawiał się w roku 1916/18. Wydatki 19.841 fr. 22 ct.; dochód 6107 fr. 50 ct.; niedobór 13.726 fr. 72 ct. W roku bieżącym grozi Muzeum narodowemu w Rapperswyli podobny deficyt, a że stosunki takie panują bez zmiany od początku wojny, położenie finansowe Muzeum jest krytyczne; dług bowiem, ciężący na kapitale żelanym Muzeum, przenosi go o sumę 50.000 fr.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

W budżecie wydziału górnictwa i salin w gubernatorstwie warszawskim figuruje 16 milionów mk. jako dochód z węgla. Eksploatacja kapieli w Ciechocinku przewidyje w przychodzie 603.100 mk., w rozchodzie 148.500 mk. Monopol solny: wydatki 3.600.000 mk., dochody 20.000.000 mk.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Z Najwyższego Dworu.

Wiedeń, 13 maja. Najj. Pan przychylił się do prośby o zwolnienie ze względu na nadwątłone zdrowie pierwszego Ochmistrza ks. Konrada Hobenlohego z zajmowanego stanowiska i nadał mu wielką wstęgi orderu św. Szczepana.

Najj. Pan zamianował majora dr. Józefa Hunyady'ego pierwszym Ochmistrem.

Najj. Pan przychylił się do prośby o zwolnienie ze względu na nadwątłone zdrowie gen. adyutanta generała piechoty bar. Marterera z urzędu szefa kancelarii wojkowej i na osobnem posłuchaniu wręczył mu wielką wstęgę orderu Leopolda z dekoracją wojenną i zamianował dotychczasowego zastępcę szefa kancelarii wojkowej, pułkownika w korpusie sztabu generalnego bar. Zeidler Daubletskyego, gen. majorem i gen. adjutantem.

Wystawa „Sztuki“.

Kraków, 13 maja. Wczoraj odbyło się tu otwarcie wystawy Stowarzyszenia „Sztuka“. Wystawa jest o tyle niezwykła, iż katalog zawiera 250 numerów. Uderza zbiorowa kolekcja dzieł Wojciecha Weissa, a również kapitalne rzeczy Filipkiewicza.

Z węgierskiej Izby magnatów.

Budapeszt, 13 maja. W Izbie magnatów przedstawili się w sobotę nowy gabinet Wekerlego.

Rumunia a mocarstwa centralne.

Wiedeń, 13 maja. Z Bukaresztu donoszą: Uregulowanie kwestyi finansowej między Rumunią a Mocarstwami centralnymi nastąpi dopiero w drodze konferencji prawdopodobnie w Berlinie w 4 tygodnie po podpisaniu traktatu pokojowego.

Z Sejmu pruskiego.

Berlin, 13 maja. Dziś odbędzie się w pruskim Sejmie trzecie czytanie przedłożenia o reformie wyborczej. Jak zgodnie zapewniano, próby porozumienia także w ostatnich chwilach spęły na niczem. Tem samem los przedłożenia został przypieczętowany.

Przypuszczają nawet, że większość odrzucająca projekt reformy wyborczej, będzie jeszcze większa, niż przy drugim czytaniu. Lewica, a przedewszystkiem socjalni demokraci domagają się na wypadek odrzucenia przedłożenia, co według wszelkiego prawdopodobieństwa nastąpi napewno, natychmiastowego rozwiązania Sejmu. Rząd jednak uważa takie natychmiastowe rozwiązanie Sejmu za niemożliwe do przeprowadzenia ze względów technicznych, a mianowicie, rząd chce poprzednio załatwić kilkomiesięczny budżet, a dalej nie chce się decydować na tak odpowiedzialny krok, aby nie narazić się na zarzut, że rozwiązanie zarządza przed wyczerpaniem wszelkich możliwych środków konstytucyjnych. Dlatego rząd chce wycofać decyzję Izby Panów. Ponieważ jednak i z tej strony nie można spodziewać się jakiejś nieoczekiwanej zmiany, dlatego trudno przypuścić, by dało się już dziś uniknąć rozwiązania Sejmu. Nowe jednak wybory nie byłyby rozpisane przed jesienią.

Kapitał na zbrojenia.

Berlin, 13 maja. Socjalno-demokratyczny poseł, dr. Widekum zgłosił następujące zapytanie w kwestyi międzynarodowego kapitału na zbrojenia: Według zgodnych orzeczeń pism berlińskich, na generalnem zgromadzeniu niemieckich fabryk broni i amunicji przewodniczący rady nadzorczej tajny radca komercyjny Arnhold wywodził, że udział niemiecki w wielkiej fabryce broni i amunicji w Filadelfii, na krótko przed przystąpieniem Ameryki do wojny, został sprzedany. Udział ten dotyczył zarówno kapitału, jak i fabrykatów, to znaczy, że niemieckie fabryki broni i amunicji oddały swe patenty amerykańskiemu towarzystwu za znaczne sumy, w ten sposób powstał zysk 9 i pół miliona marek. Czy więc kanclerzowi Rzeszy niemieckiej fakt tego udziału jest

znany? Co uczynił Kanclerz Rzeszy niemieckiej, aby przeszkodzić temu, by jeszcze podczas wojny nieprzyjaciele nasi uzbrojeni byli w broń, sprowadzoną przy udziale niemieckiego kapitału i niemieckich fabrykatów.

W sprawie pokoju.

Berlin, 13 maja. Sprawozdawca *Tägliche Rundschau* w Berlinie, który dotąd był stale dobrze poinformowany, podaje następujące bardzo znamienne szczegóły z Londynu: Lord Landsdowne wystosował przed niedawnym czasem pismo poufne do Lloyda Georgea, w którym wskazuje na to, że stworzenie jednolitej naczelnej komendy na froncie zachodnim nie wydało dla Anglii sukcesów, oczekiwanych z taką pewnością. Taktyka nowego kierownictwa wojskowego koalicji polega widocznie na oczekiwaniu nowych niespodziewanych uderzeń niemieckich. Niemcy posiadają w Rosyi, Finlandyi, na Ukrainie i Rumunii wielkie siły bójowe, które teraz będą stopniowo do dyspozycji. Z najbliższą wiosną Niemcy pod względem mobilizacji gospodarczej i żywnościowej staną znacznie wyżej, niż Anglia. Z tych względów lord Landsdowne zaleca pilnie Lloydowi George'owi raz jeszcze, aby zaniechał spekulacji na pokój odrębny z Austro-Węgrami, i podjął usiłowania celem stworzenia podstawy do takiego porozumienia, któreby mogły przyjąć wszystkie partie wojenne.

Wojna domowa w Finlandyi ukończona.

Berlin, 13 maja. Ze Sztokholmu donoszą do *Berliner Ztg. am Mittag*: Dotychczasowe codzienne urzędowe komunikaty fińskie głównej kwatery zostały wstrzymane. Jest to widoczną oznaką, że wojna domowa w Finlandyi zakończyła się z sukcesem. 12 członków dawnego rządu fińskiego znajduje się w Petersburgu z wielką rzeszą uchodźców oraz z czerwonymi gwardzystami.

Z zachodniego frontu.

Haga, 13 maja. Ataki francusko-angielskie w obszarze na północ od góry Kemmel znowu się powtórzyły. Na podstawie planu przeprowadzenia tych ataków, oraz siły uderzenia, stwierdzają korespondenci wojenni, że siła ataku francusko-angielskiego znacznie już osłabła prawdopodobnie wskutek niemożności sprowadzenia rezerw i zastąpienie niemi mocno przerzedzonych szeregów.

Uwięzienie wielkiej księżny.

Moskwa, 13 maja. (*Wiestnik*). Była wielka księżna Elżbieta Teodorówna, wdowa po zamordowanym w. ks. Sergiuszu Aleksandrowiczu, została uwięziona na rozkaz rządu.

Spensjonowanie generała Maurice.

Londyn, 13 maja. Generał Maurice, którego rewelacje wywołały taką burzę w Izbie gmin i w angielskich kołach politycznych, został spensjonowany.

KURSA WALUT

WIEDENSKIEJ CENTRALI DEWIZ

z dnia 13 maja:

	Flacą	Żądają
Marki	149.90	150.30
Lei	109.—	110.50
Sofia	114.—	115.50
Lewa	108.50	110.—
Ruble	—	—
Szwajcarskie franki	167.—	169.—
Tureckie funty	27.25	28.—
Liry	90.—	95.—

Różnica między wartością 500 rubli a małymi rublami już znikła.

Odpowiedzialny redaktor:

ADAM RECHOWIEC

NADESLANE.

Akuszerek i lekarz **Dr. HERMELIN** chorób kobiecych mieszka obecnie ul. Jagiellońska 11 a i ordynuje od 11—12 i 3—5. 2044 3—4)

Wojenna Centrala Handlowa w Krakowie

oddział: „Galicyjska Spółka zbytu bydła i trzody chlewnej

przenosi z dniem 17 maja 1918 biura swe do (2095 4—4)

LWOWA, ul. Jagiellońska 1. 7.

Od d. 21 maja b. r. należy wszelką korespondencję skierowywać pod nowym adresem: „LWÓW, Jagiellońska 7“

Adres telegraficzny: „Pecus — Lwów“.

DZIENNIK URZĘDOWY.

C. k. Namiestnictwo L. 75454/4316 (XVII.) ex 1918. Lwów, 14 maja 1918.

Wykaz

panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 4 do 16 maja 1918.

Epizootycya	Powiat	Miejscowość
Pryszczyca	Kosów	Kobaki (15 zagr.), Rybno (10 zagr.);
	Lisko	Bezmichowa Górna (1 zagr.);
	Rzeszów	Trzebawisko (6 zagr.);
	Sambor	Bukowa (1 zagr.);
	Skole	Orawczyk (12 zagr.);
	Stary Sambor	Berezów (1 zagr.), Kobło Stare (72 zagr.), Straszewice (24 zagr.);
	Turka	Ilnik (3 zagr.), Michniowiec (9 zagr.), Sokoliki (6 zagr.), Tarnawa Niżna (2 zagr.), Tarnawa Wyżna (3 zagr.), Zadzielsko (3 zagr.), Zawadka (5 zagr.);
Waglik	Krosno	Wróblak Królewski (1 zagr.);
	Rohatyn	Firlejów (1 zagr.);
	Stanisławów	Tumirz (1 zagr.), Wiktorów (1 zagr.);
Szelewnica	Turka	Mochmate (2 zagr.), Zadzielsko (1 zagr.);
Nosacjana	Dobromil	Truszwice (1 zagr.);
	Oświęcim	Grodzisko (1 zagr.), Piotrowice (1 zagr.);
	Rohatyn	Knihynicze (1 zagr.);
	Sniatyn	Podwysoka (1 zagr.);
	Strzyżów	Nowa Wieś
	Zaleszczyki	Beremian (1 zagr.);
	Żółkiew	Żółtańce (1 zagr.);
Świerzb u koni	Biała	Hecznarowice (1 zagr.), Kozy (1 zagr.), Lipnik (1 zagr.), Malce (1 zagr.), Straconka (1 zagr.);
	Bóbrka	Bakowce (6 zagr.), Bóbrka (1 zagr.), Bortniki (1 zagr.), Bukawina (4 zagr.), Chodorów (1 zagr.), Czyżycze (1 zagr.), Dźwinogród (1 zagr.), Horodyszcze Cetnaraki (3 zagr.), Hrusiatycze (5 zagr.), Laszki Dolne (3 zagr.), Leszczyn (1 zagr.), Nowosielce (4 zagr.), Ottyniowice (4 zagr.), Repchów (2 zagr.), Ruda (1 zagr.), Stańkowce (1 zagr.), Strzeliska Nowe (10 zagr.), Sucharów (3 zagr.), Zabokruki (1 zagr.);
	Bochnia	Barczków (1 zagr.), Bessów (1 zagr.), Bieńkowice (1 zagr.), Dzielwin (1 zagr.), Gawłów (1 zagr.), Łakta Górna (1 zagr.), Lipnica Murowana (1 zagr.), Wolica (1 zagr.), Zborezyce (1 zagr.);
	Brzesko	Dąbrówka Morska (1 zagr.), Łętowice (4 zagr.), Okocim (3 zagr.), Radłów (4 zagr.), Rudy Rysie (1 zagr.), Stróża (1 zagr.), Wielka Wieś (1 zagr.), Zdarzec (1 zagr.);
	Brzeżany	Plaucha Mała (7 zagr.), Plaucha Wielka (1 zagr.), Słoboda Złota (3 zagr.), Potoczany (4 zagr.), Raj (1 zagr.);
	Brzozów	Bachórz (1 zagr.), Górki (2 zagr.), Haczów (1 zagr.);
	Buczacz	Jezierzany (1 zagr.);
	Chorzanów	Alwernia (1 zagr.), Poręba Żegoty (1 zagr.);
	Cieszanów	Basznia Dolna (3 zagr.), Horyniec (1 zagr.), Lipsko (1 zagr.), Lubliniec Nowy (1 zagr.), Lubliniec Stary (1 zagr.), Narol Wieś (1 zagr.), Oleszyce M. (3 zagr.), Oleszyce Stare (6 zagr.), Pławów (1 zagr.), Stara Sioła (5 zagr.), Wola Wielka (2 zagr.), Wulka Zapalowska (3 zagr.), Zapalów (8 zagr.);
	Ozorków	Dolina (7 zagr.), Jagielnica Miasto (7 zagr.), Kalinowszczyzna (2 zagr.), Kosów (8 zagr.), Nagozanka (11 zagr.), Stroszówka (1 zagr.), Szmańkowce (8 zagr.), Szmańkowczyki (2 zagr.);

Epizootycya	Powiat	Miejscowość
Świerzb u koni	Dąbrowa	Dąbrowica (2 zagr.), Gorzyce (1 zagr.), Gruszków Wielki (2 zagr.), Jadowniki Mokre (5 zagr.), Kuzie (1 zagr.), Miedźwieszów (2 zagr.), Ostfów (1 zagr.), Podbarze (1 zagr.), Zebno (1 zagr.);
	Dobromil	Truszwice (1 zagr.);
	Dolina	Belejów (1 zagr.), Ceniawa (9 zagr.), Kreczowice (1 zagr.), Lipowica (3 zagr.), Lisowice (1 zagr.), Nowosielce (2 zagr.), Resznia (4 zagr.), Wołoska Wieś (2 zagr.);
	Drohobycz	Hubicze (1 zagr.), Josefsberg (4 zagr.), Rolów (1 zagr.), Stebnik (3 zagr.), Wróblowice (3 zagr.);
	Gorlice	Ropa (1 zagr.);
	Gródek Jagiell.	Bratkowice (1 zagr.), Czerlany (12 zagr.), Dobrzany (1 zagr.), Hartfeld (1 zagr.), Karaczynów (1 zagr.), Kiernica (1 zagr.), Lelechówka (1 zagr.), Lubień Wielki (1 zagr.), Małkowice (5 zagr.), Neuhof (1 zagr.), Obroszyn (1 zagr.), Uherce (1 zagr.), Weissenberg (5 zagr.);
	Grybów	Bogoniowice (1 zagr.);
	Jarosław	Bystrowice (3 zagr.), Cetula (10 zagr.), Chłopice (3 zagr.), Cieszacin Wielki (10 zagr.), Czastkowice (1 zagr.), Dybków (2 zagr.), Hawłowice (2 zagr.), Korzenica (1 zagr.), Mięksiz Stary (4 zagr.), Ostrow (3 zagr.), Rokietnica (1 zagr.), Rożniatów (3 zagr.), Rudolowice (9 zagr.), Ryszkowa Wola (7 zagr.), Skołoszów (3 zagr.), Surmaczówka (3 zagr.), Święte (3 zagr.), Tapin (5 zagr.), Tuchla (1 zagr.), Tyniowice (3 zagr.), Węgierka (7 zagr.), Wola Buchowska (3 zagr.), Wysocko (7 zagr.), Zabłotce (1 zagr.), Zarzecze (3 zagr.), Żurawiczki (6 zagr.);
	Kałuż	Kałuż (1 zagr.), Nowy Kałuż (3 zagr.);
	Kamionka Str.	Dernów (2 zagr.), Dziedziłów (1 zagr.), Jagonia (3 zagr.), Milatyn Stary (1 zagr.), Obydów (4 zagr.), Spas (1 zagr.), Tadanie (1 zagr.), Wierzbiany (1 zagr.), Zelechów Wielki (4 zagr.), Żuratyń (1 zagr.);
	Kolbuszowa	Brzostowa Góra (1 zagr.), Huta Komorowska (1 zagr.), Kolbuszowa (2 zagr.), Komorów (2 zagr.), Majdan (1 zagr.), Nowa Wieś (1 zagr.), Sokółów (3 zagr.), Turza (1 zagr.), Wola Rusinowska (1 zagr.);
	Kołomyja	Kołomyja (4 zagr.), Piadyki (2 zagr.);
	Kraków	Balice (1 zagr.), Bieńczyce (1 zagr.), Bolechowice (3 zagr.), Bosutów (1 zagr.), Branice (2 zagr.), Bronowice Małe (4 zagr.), Burów (1 zagr.), Brzostkwinia (2 zagr.), Dziekanowice (1 zagr.), Karniów (1 zagr.), Kościelniki (2 zagr.), Kryspinów (1 zagr.), Modlniczka (1 zagr.), Murków (1 zagr.), Tonie (5 zagr.), Ujazd (1 zagr.), Witkowice (4 zagr.), Wola Justowska (2 zagr.), Zabierzów (5 zagr.);
Świerzb u koni	Krosno	Barwinek (2 zagr.), Głojsee (4 zagr.), Jasionka (2 zagr.), Krościenko Wyżne (1 zagr.), Łęki (5 zagr.), Mszana (1 zagr.), Wietrno (5 zagr.), Wrocanka (4 zagr.), Zręcin (2 zagr.);
	Lwów	Borki Dominikańskie (2 zagr.), Brodki (1 zagr.), Czarnuszowice (1 zagr.), Czystki (7 zagr.), Dawidów (1 zagr.), Einsiedel (3 zagr.), Głuchowice (5 zagr.), Horbacz (1 zagr.), Jaryczów Nowy (1 zagr.), Leśniowice (1 zagr.), Lindenfeld (1 zagr.), Mostki (2 zagr.), Nikonkowiec (1 zagr.), Piaski (1 zagr.), Pikułowice (5 zagr.), Polana (3 zagr.), Rudanec (1 zagr.), Rzesna Polska (2 zagr.), Zimna Wódka (1 zagr.), Zniesienie (1 zagr.), Żydaticze (1 zagr.);
	Łańcut	Albigowa (1 zagr.), Kosina (1 zagr.), Rogóźno (1 zagr.), Wola Dalsza (3 zagr.), Żółtyń Wieś (4 zagr.);
	Mielec	Goleszów (1 zagr.), Hohenbach (1 zagr.), Jamy (1 zagr.), Książnice (1 zagr.), Łysaków (1 zagr.), Ostrowek (1 zagr.), Otałęż (1 zagr.), Partynia (1 zagr.), Podbarze (1 zagr.), Rożniaty (1 zagr.), Rzędzianowice (1 zagr.), Sadkowa Góra (1 zagr.), Wojków (2 zagr.), Wojsław (1 zagr.), Wola Zdzakowska (1 zagr.);
	Mościśka	Balice (1 zagr.), Chorośnica (2 zagr.), Czystki (1 zagr.), Dydiatycze (1 zagr.), Kalników (1 zagr.), Krysewice (5 zagr.), Mokrzany Wielkie (5 zagr.), Podgać (2 zagr.), Wiszenka (1 zagr.);
	Nadwórna	Cucylów (4 zagr.), Delatyn (1 zagr.), Hwozd (8 zagr.), Kamienna (10 zagr.), Nadwórna (11 zagr.), Parysycze (3 zagr.), Pasieczna (3 zagr.), Wołosów (6 zagr.), Zarzecze (6 zagr.), Zielona (4 zagr.);
	Nisko	Bieliny (7 zagr.), Borki (1 zagr.), Kamień (3 zagr.), Kopki (1 zagr.), Koziarnia (1 zagr.), Łętownia (7 zagr.), Majdan Golezański (2 zagr.), Nisko (1 zagr.), Przyszów Szlachecki (1 zagr.), Rudnik (29

Epizootycza	Powiat	Miejscowość	Epizootycza	Powiat	Miejscowość
		zagr.) Stany (7 zagr.), Steinau (4 zagr.), Ulanów (1 zagr.), Żarnocze (5 zagr.);		Tarnobrzeg	Antoniów (1 zagr.), Charchewice (1 zagr.), Grębów (5 zagr.), Miechocin (1 zagr.), Motycz Poduchowne (2 zagr.), Pilechów (2 zagr.), Sielec (1 zagr.), Skowierzyn (9 zagr.), Sokolniki (4 zagr.), Stale (3 zagr.), Tarnobrzeg (1 zagr.), Turbia (8 zagr.), Zaleszany (2 zagr.), Zbydniów (1 zagr.), Zupawa (1 zagr.);
	Nowy Sącz	Bartkowa (1 zagr.), Paszyn (2 zagr.), Roztoka Ryterska (1 zagr.), Żbikowice (1 zagr.);		Tarnopol	Bajkowiec (12 zagr.), Chodaczków Wielki (14 zagr.), Czartoryja (9 zagr.), Domamorycz (14 zagr.), Dragunówka (7 zagr.), Dyczków (3 zagr.), Hłuboczek Wielki (14 zagr.), Isypowiec (7 zagr.), Józefówka (12 zagr.), Kozówka (6 zagr.), Kipiaczka (9 zagr.), Ładyczyn (7 zagr.), Myszkowice (1 zagr.), Petryków (6 zagr.), Poczapińce (7 zagr.), Pokropiwna (14 zagr.), Toustolug (10 zagr.), Zastawie (14 zagr.);
	Nowy Targ	Poronin (1 zagr.), Rokiciny (1 zagr.);		Tarnów	Bistuszowa (1 zagr.), Głów (2 zagr.), Gromnik (1 zagr.), Janowice (1 zagr.), Joniny (1 zagr.), Kłkowska (1 zagr.), Kowalowy (1 zagr.), Krzyż (1 zagr.), Łukowa (1 zagr.), Niedomice (4 zagr.), Rudka (11 zagr.), Siedlec (1 zagr.), Siedliska (1 zagr.), Wierchosławice (3 zagr.);
	Oświęcim	Gieraltowicki (1 zagr.), Głodzisko (1 zagr.), Ryczów (2 zagr.);		Turka	Beniowa (1 zagr.), Borynia (2 zagr.), Isaje (2 zagr.), Jabłonów (6 zagr.), Jawora (1 zagr.), Krasne (1 zagr.), Libuchora (6 zagr.), Łomna (2 zagr.), Łosiniec (2 zagr.), Mochate (2 zagr.), Wysocko Niskie (1 zagr.), Zadzielsko (4 zagr.);
	Pilano	Borowa (1 zagr.), Głowaczowa (1 zagr.), Januszkowice (1 zagr.), Jastrzębka Stara (1 zagr.), Jawornik (1 zagr.), Klecie (1 zagr.), Machowa (1 zagr.), Pilznowice (1 zagr.), Strzegocice (1 zagr.), Zdziały (2 zagr.);	Świerzb u koni	Wadowice	Brzeźnica (2 zagr.), Łekawica (5 zagr.), Tarnawa (1 zagr.), Wielkie Drogi (1 zagr.), Wieprz (1 zagr.);
	Podgórze	Jugowice (1 zagr.), Kobierzyn (5 zagr.), Konary (3 zagr.), Lusina (3 zagr.), Łagiewniki (1 zagr.), Olszowice (1 zagr.), Piaski Wielkie (8 zagr.), Prokocim (3 zagr.), Pychowice (5 zagr.), Samborek (4 zagr.), Sidzina (5 zagr.), Skawina (6 zagr.), Wola Duchacka (3 zagr.), Wronowice (1 zagr.), Zelczyna (1 zagr.);		Wieliczka	Czasław (1 zagr.);
	Przemysł	Drohojów (1 zagr.), Kniazyce (1 zagr.), Pleszowice (1 zagr.);		Zaleszczyki	Beremiany (6 zagr.), Hołowczyńce (1 zagr.), Milowice (4 zagr.), Rożanówka (2 zagr.), Szypowice (1 zagr.), Uhrynów (7 zagr.), Worwolińce (2 zagr.);
	Przemyslański	Baczów (3 zagr.), Błotnia (11 zagr.), Brzechowice (1 zagr.), Ciemiężyno (4 zagr.), Dusanów (1 zagr.), Łahodów (7 zagr.), Nowosiółka (1 zagr.), Ostalów (11 zagr.), Podusilna (2 zagr.), Polkowice (3 zagr.), Rozwierzany (1 zagr.), Swirz (6 zagr.), Wisniowczyk (19 zagr.), Zedowice (1 zagr.);		Złoczów	Firlejówka (1 zagr.);
	Przeworsk	Dębów (1 zagr.), Grzeska (1 zagr.), Jagieła (1 zagr.), Lipnik (1 zagr.), Mackówka (1 zagr.), Miracin (1 zagr.), Siedleczka (1 zagr.), Siennów (1 zagr.), Sietesz (1 zagr.), Trynka (2 zagr.), Ujeźna (1 zagr.), Widaczów (3 zagr.);		Żółkiew	Artasów (1 zagr.), Batiatyze (5 zagr.), Bojaniec (1 zagr.), Błyszczewody (6 zagr.), Butyny (1 zagr.), Dalmicz (1 zagr.), Dorosów Wielki (4 zagr.), Glinisko (10 zagr.), Koszelów (2 zagr.), Mokrotyn Kolonia (7 zagr.), Mosty Wielkie (3 zagr.), Przemysłówka (7 zagr.), Różanka (6 zagr.), Wolica (1 zagr.), Zameczek (2 zagr.), Żółkiew (1 zagr.), Żółtańce (4 zagr.);
	Rawa rumska	Demaszów (1 zagr.), Hrebenne (1 zagr.), Kamionka Wołoska (1 zagr.), Krzewica (1 zagr.), Mosty Małe (1 zagr.), Radruż (1 zagr.), Szczercze (1 zagr.), Ułhówek (2 zagr.), Wasylów (1 zagr.), Werchrata (5 zagr.), Wierzbica (1 zagr.);		Kraków miasto	Dzielnice III., IV., V., VI., XIX., XX., XXI., XXII. (14 zagr.);
	Radziechów	Peratyn (1 zagr.);		Jarosław	Piskorowice (1 zagr.);
	Rohatyn	Jawcze (2 zagr.), Podgrodzie (1 zagr.), Podkamień (1 zagr.), Podmichalowiec (1 zagr.), Wasiuczyn (2 zagr.), Wiszniów (2 zagr.);	Wściekliczna	Kraków	Prądnik Biały (2 zagr.);
Świerzb u koni	Ropczyce	Gawrzyłowa (1 zagr.), Korzeniów (1 zagr.), Lubzina (1 zagr.), Łopuchowa (1 zagr.), Ocieka (1 zagr.), Paszczyna (1 zagr.);		Stanisławów	Czarniejów (1 zagr.);
	Rudki	Kolbajowice (2 zagr.), Koropuż (1 zagr.), Kupnowice Stare (1 zagr.), Michalewice (1 zagr.), Zagórze (1 zagr.);		Złoczów	Usznia (1 zagr.);
	Sambor	Hordynia Rustyk. (1 zagr.), Rakowa (1 zagr.);		Brzeżany	Kozłów (4 zagr.);
	Sanok	Olchowce (22 zagr.);		Cieszanów	Horyniec (1 zagr.);
	Skole	Hutar (5 zagr.), Kruszelnica Rustykalna (5 zagr.), Stynawa Niżna (5 zagr.), Stynawa Wyżna (8 zagr.), Synowódzko Wyżne (34 zagr.), Truhanów (1 zagr.), Tuchla (2 zagr.), Wołosianka (6 zagr.);	Fomór świni	Sokal	Horodłowiec (5 zagr.), Jastrzębica (17 zagr.), Kościaszyn (25 zagr.), Kuliczów (8 zagr.), Mianowice (5 zagr.), Parchacz (22 zagr.), Sielec (3 zagr.), Torki (2 zagr.), Uhrynów (4 zagr.), Witków (1 zagr.), Wołswin (7 zagr.);
	Śniatyn	Borszczów (12 zagr.), Budyłów (4 zagr.), Kniaze (1 zagr.), Krasnostawce (5 zagr.), Podwysoka (7 zagr.), Śniatyn (21 zagr.), Tułuków (6 zagr.), Zawale (3 zagr.);		Żółkiew	Dobrosin (9 zagr.), Soposzyn (12 zagr.);
	Sokal	Boratyn (1 zagr.), Budynin (1 zagr.), Cieląż (2 zagr.), Dłużniów (1 zagr.), Hatowice (2 zagr.), Horodłowiec (4 zagr.), Huleze (1 zagr.), Jastrzębica (1 zagr.), Konotopy (2 zagr.), Kuliczów (2 zagr.), Leszczatów (1 zagr.), Łuczyce (2 zagr.), Mianowice (3 zagr.), Opulsko (3 zagr.), Pieczygóry (2 zagr.), Poturzyca (2 zagr.), Rusin (4 zagr.), Sawczyn (1 zagr.), Sielec (4 zagr.), Sokal (5 zagr.), Starogród (1 zagr.), Szmitków (7 zagr.), Uhrynów (1 zagr.), Tartaków Wieś (1 zagr.), Waniów (4 zagr.), Wojsławice (1 zagr.), Żniatyn Zuzel (2 zagr.);	Różycy świni	Gorlice	Ropnica Polska (1 zagr.);
	Stanisławów	Chorostków (1 zagr.), Dubowce (15 zagr.), Halicz (2 zagr.), Jamnica (4 zagr.), Jezupol (2 zagr.), Knihinin Kolonia (3 zagr.), Kołodziejów (4 zagr.), Kryłos (7 zagr.), Kurypów (5 zagr.), Marjampol Miasto (4 zagr.), Meducha (13 zagr.), Międzyhorce (7 zagr.), Pobereże (4 zagr.), Radeza (14 zagr.), Sapahów (6 zagr.), Sielec (2 zagr.), Siemikowice (3 zagr.), Stanisławów (2 zagr.), Tumirz (1 zagr.), Tustan (2 zagr.), Tyśmieniczany (8 zagr.), Wiktów (9 zagr.), Wołczków (2 zagr.), Zabereże (3 zagr.), Załukiew (4 zagr.);		Nowy Sącz	Trzycierz (1 zagr.);
	Stary Sambor	Stary Sambor (6 zagr.), Strzyżki (2 zagr.), Topolnica Rustykalna (3 zagr.);		Żółkiew	Brzyszcze (7 zagr.), Macoszyn (1 zagr.), Wulka Kuniska (7 zagr.);
	Stryj	Bratkowce (11 zagr.), Daszawa (10 zagr.), Dołhołuka (1 zagr.), Duliby (5 zagr.), Falisz (1 zagr.), Grabowiec Stryjski (11 zagr.), Lisiatyze (19 zagr.), Lubienie (3 zagr.), Łukawica Górna (1 zagr.), Sokółów (1 zagr.), Stryj (8 zagr.), Strzałków (10 zagr.), Wownis (7 zagr.), Zawadów (2 zagr.);			

W granicznym obszarze pozostającym pod zarządem c. i k. wojskowego generalnego gubernatorstwa w Lublinie panują następujące epizootycze:

- pryszczycza w obwodzie: Krasnostaw (1 miejsc.);
- szeleśnica w obwodzie: Busk (2 miejsc.);
- nosaczka w obwodach: Chełm (2 miejsc.), Hrubieszów (1 miejsc.), Jędrzejów, (4 miejsc.), Kielce (4 miejsc.), Krasnostaw (4 miejsc.), Lubartów (2 miejsc.), Lublin (1 miejsc.), Miechów (4 miejsc.), Nowy Radomsk (4 miejsc.), Okusz (1 miejsc.), Opatów (4 miejsc.), Opoczno (2 miejsc.), Pinczów (2 miejsc.), Piotrków (8 miejsc.), Puławy (3 miejsc.), Radom (1 miejsc.), Sandomierz (3 miejsc.), Tomaszów (2 miejsc.), Wierzbik (4 miejsc.), Włoszczowa (1 miejsc.);
- świerzb u koni w obwodach: Biłgoraj (5 miejsc.), Busk (18 miejsc.), Chełm (14 miejsc.), Dąbrowa (4 miejsc.), Hrubieszów (2 miejsc.), Janów (6 miejsc.), Jędrzejów (29 miejsc.), Kielce (1 miejsc.), Końsk (9 miejsc.), Kozienice (11 miejsc.), Krasnostaw (39 miejsc.), Lubartów (20 miejsc.), Lublin (34 miejsc.), Miechów (11 miejsc.), Noworadomsk (27 miejsc.), Olkusz (11 miejsc.), Opatów (5 miejsc.), Opoczno (4 miejsc.), Puławy (11 miejsc.), Piotrków (13 miejsc.), Puławy (9 miejsc.), Radom (20 miejsc.), Sandomierz (20 miejsc.), Tomaszów (17 miejsc.), Wierzbik (2 miejsc.), Włoszczowa (8 miejsc.), Zamość (7 miejsc.);
- różycy świni w obwodzie: Opoczno (1 miejsc.);
- wściekliczna w obwodach: Kraśnik (1 miejsc.), Tomaszów (1 miejsc.);

DONIESIENIA PRYWATNE.

K. k. Nordbahndirektion.

z. Z. 181/199 III. 1918.

(2159)

Ausschreibung des Verkaufes von Pauscheisen, Zerreneisen, Plattenblechen vom Oberbau herrührend.

Die im Amtsbereiche der k. k. Nordbahndirektion lagernden verfügbaren Vorräte an Pauscheisen, Zerreneisen und Plattenblechen vom Oberbau herrührend gelangen zum Verkaufe und zwar:

Pauscheisen, Platten und Laschen zirka 275 Tonnen
Zerreneisen, Nägel, Schrauben und Bolzen zirka 144 Tonnen
Plattenbleche zirka 19 Tonnen

Hiedurch soll insbesondere verschiedenen Unternehmungen, die das besagte Alteisenmaterial nicht im Einschmelz- oder Paketiervverfahren weiterverarbeiten, z. B. Schmiedegewerkschaften und dgl. Gelegenheit geboten werden, solches zu erwerben.

Werke, die das besagte Altmaterial jedoch nur einzuschmelzen oder zu pakettieren in der Lage sind und dasselbe im Grunde der Verordnung des Handelsministeriums vom 5 Jänner 1916, R. G. Bl. Nr. 9, betreffend den Einkauf von Alteisen für Einschmelz- und Pakettierzwecke, nur ausschliesslich im Wege der Alteisenkommission zugewiesen erhalten dürfen, sind von der Anbotstellung wie auch von der Zuschlagerteilung ausgeschlossen.

Angebote können sich entweder auf die gesamte ausgeschriebene Menge oder nur einen Teil derselben erstrecken.

Die k. k. Staatseisenbahnverwaltung behält sich jedoch im Sinne des Punktes 4, Art. 4 der Bedingungen für den Verkauf von alten Materialien und Inventargegenständen, Auflage 1910, das Recht vor, das bezeichnete Material nach eigenem Ermessen nur im ganzen oder geteilt abzugeben. Unter gleichen Anboten wird Selbstverbrauchern der Vorzug gegeben.

Das Verkaufsmaterial darf ausschliesslich nur im Inland zur Verwendung gelangen.

Der Anbotsteller hat mit seinem Angebote durch 6 Wochen vom Schlusstermine der Einreichung gerechnet, im Worte zu bleiben.

Angebote, die nicht auf den vorgeschriebenen Angebotblättern ausgefertigt sind, ebenso verspätet einlangende Angebote bleiben unberücksichtigt.

Die Angebotblätter, welche zur Anbotstellung benützt werden müssen, sowie die Bedingungen für den Verkauf von alten Materialien und die allgemeinen Bedingungen können bei der k. k. Nordbahndirektion Abteilung III. für Bahnerhaltung und Bau (Büro III./7) in Wien II., Nordbahnstrasse 50. IV. Stock eingesehen, dort behoben oder gegen Einsendung des Postportos (20 Heller) bezogen werden.

In das Angebot ist die Bezeichnung der Art des Eisenmaterials (Pauscheisen, Platten und Laschen, Zerreneisen, Nägel, Schrauben und Bolzen und Plattenbleche), die Menge und die Preise in Kronen einzusetzen. Das ordnungsgemäss ausgefüllte Angebot, sowie die beiden Bedingungen und zwar per Bogen mit einem Zweikronenstempel versehen und unterschriftlich anerkannt, sind bis 27 Mai 1918, 12 Uhr mittags, versiegelt

und mit der Aufschrift: „Angebot auf den Kauf von Oberbau-Alteisenmaterialien“ gekennzeichnet; bei dem Einreichungsprotokoll der k. k. Nordbahndirektion in Wien II., Nordbahnstrasse 50 einzubringen.

Zur Sicherstellung des Angebotes ist vor Ueberreichung des Angebotes bei der Kassa der k. k. Nordbahndirektion bis zum 27 Mai 1918 ein Vadium von 5% des Anbotwertes zu erlegen.

Um Irrungen vorzubeugen, sind Geld- oder Wertsendungen als „Vadium für Oberbau-Alteisenmaterial-Verkäufe“ zu bezeichnen.

Angebote die nach dem obgenannten Zeitpunkte eingebracht werden, oder den Bestimmungen der Ausschreibung nicht ganz entsprechen, bleiben unberücksichtigt.

Die amtliche Angebotseröffnung findet bei der k. k. Nordbahndirektion Abteilung III. in Wien am 28 Mai 1918 10 Uhr vormittags statt.

Zur Sicherstellung der abschliessgemässen Erfüllung der Verpflichtung sind im Ersetzungsfalle 5% der vertragsmässigen Wertes der zugeschlagenen Gesamtmenge als Kautions zu erlegen.

Wien, im Mai 1918.

Die k. k. Nordbahndirektion.

EMILIAN BACZEWSKI

ukończony słuchacz medycyny, c. k. chorąży sanitarny w służbie kliniki Generała lekarza sztabowego dr. Hochonetta w grupie chirurgów zakonu Rycerzy maltańskich, ozdobiony srebrnym medalem honorowym Czerwonego Krzyża z dekoracją wojenną

zmarł dnia 19 października 1917 r. w Rece nad Soczą.

PRZENIESIENIE ZWŁOK

z kaplicy Boimów na cmentarz Łyczakowski do grobowca rodzinnego nastąpi w poniedziałek dnia 13 b. m. o godzinie 4-tej po południu, na który to smutny obrzęd w nientulonym żalu pogrążeni rodzice, brat, siostra i babka, zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych.

NABOŻEŃSTWO ŻAŁOBNE za duszę ś. p. zmarłego, odbędzie się w środę dnia 15 maja b. r. o godzinie 9 rano w Bazylice archikatedralnej rzym. kat.

Osobne zawiadomienia rozsyłane nie będą.

Lwów, dnia 11 maja 1918.

(2167)

K. k. Staatsbahndirektion Lemberg.

Zl. 486/IV. 1918.

Bekanntgabe der Lieferungs - Ausschreibung.

Die k. k. Staatsbahndirektion Lemberg bringt nachstehende Lieferung zur Ausschreibung:

1. Diverse Eisenwaren,
2. Roheisenabgüsse aller Art, Abgüsse aus Temper- und Weicheisen,
3. Feilen sowie Aufhauen abgenutzter Feilen,
4. elektr. Glühlampen,
5. Chemische und Naturprodukte,
6. Kanzeimaterialien (auch Telegraphenstreifen),
7. Rutenbesen,
8. Schlägelshotter aus Fluss oder Bruchstein,
9. Gereuterter Flussshotter,
10. Bruchstein,
11. Baumaterialien aus Stein,
12. Portland-Zement,
13. Chamotte-Mehl, Chamotte-Thon,
14. Gebrannter Weiskalk,
15. Gebrannter Gips,
16. Gebrannte Mauerziegel, Feuerfeste Ziegel,
17. Chamotte Ziegel für Lokom- und Stabikessel,
18. Natürlich rote und geräucherte Dachfalzziegel,
19. Bausand,
20. Dachpappe,
21. Werkzeuge für den Bahnerhaltungsdienst,
22. Brücken- und Extrahölzer,
23. Schaufeln aller Art,
24. Diverse Holzmaterialien wie Stiele, Dachschindeln, Hebebäume, Bremsknüttel, hölzerne Schneeschaukeln, Durchsteckstangen,
25. Diverse Telegraf- n. Batteriematerialien für Telegraf- und Sicherungsanlagen,

Die Lieferungsperiode dauert vom 1 Juli 1918 bis 31 Dezember 1918.

Offertbehelfe, Offertformularen sind ebenso wie die allgemeinen und die besonderen Lieferungsbedingungen bei der k. k. Staatsbahndirektion Lemberg Abteilung II., III., IV. und V. zu behoben oder per Post zu beziehen. Die Preise sind franko Waggon einer Station der k. k. österr. Staatsbahnen inklusive aller Spesen und Nebengebühren zu notieren.

Die Kautions wird im Falle des Lieferungszusschlages in der Höhe von 5 prc. des Gesamtwertes der erstendenden Lieferung bei derselben Kassa zu erlegen sein.

Einreichungstermin: Die Offerten, zu deren Fassung ausschliesslich die hiezu aufgelegten Formularen benützt werden müssen, sind samt etwaigen Beilagen mit je einer Stempelmarke von 2 Kronen per Bogen zu versehen, versiegelt und mit der Aufschrift „Offert für die Lieferung von diversen Materialien“ ad Zl. 486/IV. 1918 bei der k. k. Staatsbahndirektion Lemberg, bis spätestens 31 Mai 1918, 12 Uhr mittags einzubringen.

Die Offertöffnung findet am 3 Juni 1918 um 9 Uhr vormittags bei der k. k. Staatsbahndirektion Lemberg statt.

Jeder Offertant hat das Recht dieser kommissionellen Offertöffnung persönlich beizuwohnen.

Die Zuschlagerteilung erfolgt binnen 8 Wochen vom Schlusstermine der Offerteinreichung an gerechnet und bleiben die Offertanten bis zu diesem Zeitpunkte an ihre Angebote gebunden.

Der k. k. Staatsbahndirektion steht das Recht der geteilten Vergebung wie nicht minder der allfälligen Zurückweisung aller Angebote ohne Angabe der Gründe zu.

Lemberg, im Mai 1918.

Die k. k. Staatsbahndirektion Lemberg.

C. k. Dyrekcyja kolei państwowych we Lwowie.

(2158)

Ogłoszenie przetargu ofertowego.

C. k. Dyrekcyja kolei państwowych we Lwowie rozpisuje przetarg na następującą dostawę:

Przedmiot przetargu stanowi dostawa:

1. wszelkich wyrobów z żelaza i stali,
2. szarych odlewów z kutej leżnicy,
3. pilników,
4. żarówek elektrycznych,
5. rozmaitych towarów chemicznych,
6. materiałów kancelaryjnych, bobin telegraficznych,
7. mioteł brzoźowych,
8. szutru tłuczonego z kamienia rzecznoego,
9. łamanego szutru rzecznoego rafowanego,
10. kamienia łamanego,
11. materiałów budowlanych z kamienia,
12. cementu portlandzkiego,
13. mączki i glinki szamotowej,
14. wapna palonego zwykłego,
15. gipsu palonego,
16. cegły palonej i ogniotrwałej,
17. cegły szamotowej do kotłów lokomotyw,
18. dachówek naturalnych, czerwonych i dymionych,
19. piasku do budowy,
20. papy do krycia dachów,
21. narzędzi dla budowy i konserwacji kolei,
22. drzewa budulcowego, mostowego i podkładów rozjazdowych,
23. różnych artykułów drzewnych, jak
24. stylisk, gontów, dźwigni, drewnianych drągów do hamowania, drewnianych łopat do śniegu, drągów grabowych,
25. materiałów baterii dla telegrafów, oraz dla urządzeń do ubezpieczeń wjazdowych.

Okres dostawy trwa od 1 lipca 1918 do 31 grudnia 1918.

Dostawa tych materiałów ma być uskuteczniłą w odcinym okresie w miarę zapotrzebowania na podstawie zamówień częściowych. Formularze ofertowe, ogólne i dotyczące szczegółowe warunki dostawy, jakoteż pouczenie o obowiązkach stempowych, można przejrzeć, albo otrzymać w grupie materiałowej w poszczególnych oddziałach w c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie.

Na przesyłkę należy złożyć opłatę pocztową.

Ceny należy podać opłatnie w jakiegokolwiek stacyi kolei państwowych wraz z wszelkimi kosztami i należnościami ubocznymi.

Kaucya. Oferenci, którym zostanie oddana dostawa, będą obowiązani złożyć w kasie c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie kaucyę w wysokości 5 prc. wartości otrzymanej dostawy.

Termin wnoszenia ofert. Oferty, które winne być wygotowane tylko na przepisanych formularzach, należy ostemplować po 2 korony za arkusz zapieczętować, zaopatrzyć napisem „Oferta na dostawę“ do L. 486/IV. i wnieść do c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie najpóźniej do dnia 31 maja b. r. do 12 godziny w południe.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 3 czerwca b. r. o godzinie 9 przed południem w budynku c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie. Oferenci mogą być przy otwarciu ofert obecni.

Oddanie dostawy nastąpi w przeciągu 8 tygodni, licząc od końca terminu wnoszenia ofert. Aż do tej chwili pozostaną oferenci w słowie.

Oferty nie odpowiadające warunkom dostawy, nie będą uwzględnione.

C. k. Dyrekcyja przysługuje prawo rozdania dostawy w częściach, jak i w całości, skoteż całkowitego nieuwzględnienia ofert bez podania powodu.

Lwów, w maju 1918.

C. k. Dyrekcyja kolei państwowych.